

ಷೋಡಶಃ ಪರಿಚ್ಛೇದಃ

ಮಾಹೇಶ್ವರ ಸ್ಥಲಾಂತರ್ಗತ ನವವಿಧಲಿಂಗಸ್ಥಲಪ್ರಸಂಗಃ - ಅಥ ಮಾಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲಮ್

<p> ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ಸ್ಥಲಾನಾಂ ನವಕಂ ಪ್ರೋಕ್ತಮ್ ಭಕ್ತಸ್ಥಲ ಸಮಾಶ್ರಯಮ್ ಮಾಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲೇ ಸಿದ್ಧಮ್ ಸ್ಥಲಭೇದಂ ವದಸ್ವ ಮೇ 16-1</p>	<p> ಶ್ರೀ ರೇಣುಕ ಉವಾಚ #ಮಾಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲೇ ಸಂತಿ ಸ್ಥಲಾನಿ ನವ ತಾಪಸ ಕ್ರಿಯಾಗಮಸ್ಥಲಂ ಪೂರ್ವಮ್ ತತೋ ಭಾವಾಗಮ ಸ್ಥಲಮ್ 16-2</p>	<p>ಜ್ಞಾನಾಗಮಸ್ಥಲಂ ಚಾಥ ಸಕಾಯಸ್ಥಲಮೀರಿತಮ್ ತತೋಕಾಯಸ್ಥಲಂ ಪ್ರೋಕ್ತಮ್ ಪರಕಾಯ ಸ್ಥಲಂ ತತಃ 16-3</p>	<p>#ಧರ್ಮಾಚಾರಸ್ಥಲಂ ಚಾಥ ಭಾವಾಚಾರಸ್ಥಲಂ ತತಃ ಜ್ಞಾನಾಚಾರಸ್ಥಲಂ ಚೇತಿ ಕ್ರಮಾದೇಷಾಂ ಭಿದೋಚ್ಯತೇ 16-4</p>
	<p>ಅಥ ಕ್ರಿಯಾಗಮಸ್ಥಲಮ್</p>	<p>ಶಿವೋ ಹಿ ಪರಮಃ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪೂಜಾ ತಸ್ಯ ಕ್ರಿಯೋಚ್ಯತೇ ತತ್ಪರಾ ಆಗಮಾ ಯಸ್ಮಾತ್ ತದುಕ್ತೋಯಂ ಕ್ರಿಯಾಗಮಃ 16-5</p>	<p>#ಪ್ರಕಾಶತೇ ಯಥಾ ನಾಗ್ನಿಃ ಅರಣ್ಯಾಂ ಮಥನಂ ವಿನಾ ಕ್ರಿಯಾಂ ವಿನಾ ತಥಾಂತಸ್ಥೋ ನ ಪ್ರಕಾಶೋ ಭವೇಚ್ಛಿವಃ 16-6</p>
<p>ನ ಯಥಾ ವಿಧಿಲೋಪಃ ಸ್ಯಾತ್ ಯಥಾ ದೇವಃ ಪ್ರಸೀದತಿ ಯಥಾಗಮಃ ಪ್ರಮಾಣಂ ಸ್ಯಾತ್ ತಥಾ ಕರ್ಮ ಸಮಾಚರೇತ್ 16-7</p>	<p>#ವಿಧಿಃ ಶಿವನಿಯೋಗೋಯಮ್ ತಸ್ಮಾದ್ ವಿಹಿತಕರ್ಮಣಿ ಶಿವಾರಾಧನಬುದ್ಧ್ಯವ ನಿರತಃ ಸ್ಯಾದ್ ವಿಚಕ್ಷಣಃ 16-8</p>	<p>ಗುರೋರಾದೇಶಮಾಸಾದ್ಯ ಪೂಜಯೇತ್ ಪರಮೇಶ್ವರಮ್ ಪೂಜಿತೇ ಪರಮೇಶಾನೇ ಪೂಜಿತಾಃ ಸರ್ವದೇವತಾಃ 16-9 2 time</p>	<p>#ಸದಾ ಶಿವಾರ್ಚನೋಪಾಯ- ಸಾಮಗ್ರೀವ್ಯಗ್ರಮಾನಸಃ ಶಿವಯೋಗರತೋ ಯೋಗೀ ಮುಚ್ಯತೇ ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ 16-10</p>
<p>ಅಂಧಪಂಗುವದನ್ಯೋನ್ಯ- ಸಾಪೇಕ್ಷೇ ಜ್ಞಾನಕರ್ಮಣೇ ಫಲೋತ್ಪತ್ತೌ ವಿರಕ್ತಸ್ತು ತಸ್ಮಾತ್ ತದ್ಧ ಯಮಾಚರೇತ್ 16-11</p>	<p>#ಜ್ಞಾನೇ ಸಿದ್ಧೇಪಿ ವಿದುಷಾಮ್ ಕರ್ಮಾಪಿ ವಿನಿಯುಚ್ಯತೇ ಫಲಾಭಿಸಂಧಿ ರಹಿತಮ್ ತಸ್ಮಾತ್ ಕರ್ಮ ನ ಸಂತ್ಯಜೇತ್ 16-12</p>	<p>ಆಚಾರ ಏವ ಸರ್ವಷಾಮ್ ಅಲಂಕಾರಾಯ ಕಲ್ಯತೇ ಆಚಾರಹೀನಃ ಪುರುಷೋ ಲೋಕೇ ಭವತಿ ನಿಂದಿತಃ 16-13</p>	<p>#ಜ್ಞಾನೇನಾಚಾರ ಯುಕ್ತೇನ ಪ್ರಸೀದತಿ ಮಹೇಶ್ವರಃ ತಸ್ಮಾದಾಚಾರವಾನ್ ಜ್ಞಾನೀ ಭವೇದಾದೇಹಪಾತನಮ್ 16-14</p>
<p>ಇತಿ ಕ್ರಿಯಾಗಮಸ್ಥಲಂ</p>	<p>ಅಥ ಭಾವಾಗಮಸ್ಥಲಮ್</p>	<p>ಭಾವಚಿಹ್ನಾನಿ ವಿದುಷೋ ಯಾನಿ ಸಂತಿ ವಿರಾಗಿಣಃ ತಾನಿ ಭಾವಾಗಮತ್ವೇನ ವರ್ತಂತೇ ಸರ್ವದೇಹಿನಾಮ್ 16-15</p>	<p>#ಶಿವೋಹಮಿತಿ ಭಾವೋಪಿ ಶಿವತಾಪತ್ತಿಕಾರಣಮ್ ನ ಜ್ಞಾನಮಾತ್ರಂ ನಾಚಾರೋ ಭಾವಯುಕ್ತಃ ಶಿವೋ ಭವೇತ್ 16-16</p>
<p>ಜ್ಞಾನಂ ವಸ್ತುಪರಿಚ್ಛೇದೋ ಧ್ಯಾನಂ ತದ್ಭಾವಕಾರಣಮ್ ತಸ್ಮಾದ್ ಜ್ಞಾತೇ ಮಹಾದೇವೇ</p>	<p>#ಅಂತರ್ಬಹಿಶ್ಚ ಸರ್ವತ್ರ ಪರಿಪೂರ್ಣಂ ಮಹೇಶ್ವರಮ್ ಭಾವಯೇತ್ ಪರಮಾನಂದ-</p>	<p>ಅರ್ಥಹೀನಾ ಯಥಾ ವಾಣೀ ಪತಿಹೀನಾ ಯಥಾ ಸತೀ ಶ್ರುತಿಹೀನಾ ಯಥಾ ಬುದ್ಧಿಃ</p>	<p>#ಚಕ್ಷುರ್ಹೀನೋ ಯಥಾ ರೂಪಮ್ ನ ಕಿಂಚಿದ್ವೀಕ್ಷಿತುಂ ಕ್ಷಮಃ ಭಾವಹೀನಸ್ತಥಾ ಯೋಗೀ</p>

ಧ್ಯಾನಯುಕ್ತೋ ಭವೇತ್ ಸುಧೀಃ 16-17	ಲಬ್ಧಯೇ ಪಂಡಿತೋತ್ತಮಃ 16-18	ಭಾವಹೀನಾ ತಥಾ ಕ್ರಿಯಾ 16-19	ನ ಶಿವಂ ದ್ರಷ್ಟುಮೀಶ್ವರಃ 16-20
ಭಾವಶುದ್ಧೇನ ಮನಸಾ ಪೂಜಯೇತ್ ಪರಮೇಷ್ಠಿನಮ್ ಭಾವಹೀನಾಂ ನ ಗೃಹ್ಣಾತಿ ಪೂಜಾಂ ಸುಮಹತೀಮಪಿ 16-21	ನೈರಂತರ್ಯೇಣ ಸಂಪನ್ನೇ ಭಾವೇ ಧ್ಯಾತುಂ ಶಿವಂ ಪ್ರತಿ ತದ್ ಭಾವೋ ಜಾಯತೇ ಯದ್ವತ್ ಕ್ರೀಮೇಃ ಕೀಟಸ್ಯ ಚಿಂತನಾತ್ 16-22	ನಿಷ್ಕಲಂಕಂ ನಿರಾಕಾರಮ್ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಶಿವಾಭಿಧಮ್ ನಿರ್ಧ್ಯಾತುಮಸಮರ್ಥೋಪಿ ತದ್ವಿಭೂತಿಂ ವಿಭಾವಯೇತ್ 16-23	ಇತಿ ಭಾವಾಗಮಸ್ಥಲಂ
	ಅಥ ಜ್ಞಾನಾಗಮಸ್ಥಲಮ್	ಪರಸ್ಯ ಜ್ಞಾನಚಿಹ್ನಾನಿ ಯಾನಿ ಸಂತಿ ಶರೀರಿಣಾಮ್ ತಾನಿ ಜ್ಞಾನಾಗಮತ್ವೇನ ಪ್ರವರ್ತಂತೇ ವಿಮುಕ್ತಯೇ 16-24	ಭಾವೇನ ಕಿಂ ಫಲಂ ಪುಂಸಾಮ್ ಕರ್ಮಣಾ ವಾ ಕಿಮಿಷ್ಯತೇ ಭಾವಕರ್ಮಸಮಾಯುಕ್ತಮ್ ಜ್ಞಾನಮೇವ ವಿಮುಕ್ತಿದಮ್ 16-25
ಕೇವಲಂ ಕರ್ಮಮಾತ್ರೇಣ ಜನ್ಮಕೋಟಿಶತೈರಪಿ ನಾತ್ಮನಾಂ ಜಾಯತೇ ಮುಕ್ತಿಃ ಜ್ಞಾನಂ ಮುಕ್ತೇರ್ಹಿ ಕಾರಣಮ್ 16-26	ಜ್ಞಾನಹೀನಂ ಸದಾ ಕರ್ಮ ಪುಂಸಾಂ ಸಂಸಾರಕಾರಣಮ್ ತದೇವ ಜ್ಞಾನಯೋಗೇನ ಸಂಸಾರವಿನಿವರ್ತಕಮ್ 16-27	ಫಲಂ ಕ್ರಿಯಾವತಾಂ ಪುಂಸಾಮ್ ಸ್ವರ್ಗಾದ್ಯಂ ನಶ್ಚರಂ ಯತಃ ತಸ್ಮಾತ್ ಸ್ಥಾಯಿಫಲಪ್ರಾಪ್ತ್ಯೈ ಜ್ಞಾನಮೇವ ಸಮಭ್ಯಸೇತ್ 16-28	ಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸಾದಿಯತ್ನೇನ ಸದ್ಗುರೋರುಪದೇಶತಃ ಜ್ಞಾನಮೇವ ಸಮಭ್ಯಸ್ಯೇತ್ ಕಿಮನ್ಯೇನ ಪ್ರಯೋಜನಮ್ 16-29
ಜ್ಞಾನಂ ಪರಶಿವಾದ್ವೈತ- ಪರಿಪಾಕವಿನಿಶ್ಚಯಃ ಯೇನ ಸಂಸಾರಸಂಬಂಧ- ವಿನಿವೃತ್ತಿರ್ಭವೇತ್ ಸತಾಮ್ 16-30	ಶಿವಾತ್ಮಕಮಿದಂ ಸರ್ವಮ್ ಶಿವಾದನ್ಯನ್ನ ವಿದ್ಯತೇ ಶಿವೋಹಮಿತಿ ಯಾ ಬುದ್ಧಿಃ ತದೇವ ಜ್ಞಾನಮುತ್ತಮಮ್ 16-31	ಅಂಧೋ ಯಥಾ ಪುರಸ್ಥಾನಿ ವಸ್ತುನಿ ಚ ನ ಪಶ್ಯತಿ ಜ್ಞಾನಹೀನಸ್ತಥಾ ದೇಹೀ ನಾತ್ಮಸ್ಥಂ ವೀಕ್ಷತೇ ಶಿವಮ್ 16-32	ಶಿವಸ್ಯ ದರ್ಶನಾತ್ ಪುಂಸಾಮ್ ಜನ್ಮರೋಗನಿವರ್ತನಮ್ ಶಿವದರ್ಶನಮಪ್ಯಾಹುಃ ಸುಲಭಂ ಜ್ಞಾನಚಕ್ಷುಷಾಮ್ 16-33
ದೀಪಂ ವಿನಾ ಯಥಾ ಗೇಹೇ ನಾಂಧಕಾರೋ ನಿವರ್ತತೇ	ಜ್ಞಾನಂ ವಿನಾ ತಥಾ ಚಿತ್ತೇ ಮೋಹೋಪಿ ನ ನಿವರ್ತತೇ 16-34	ಇತಿ ಜ್ಞಾನಾಗಮಸ್ಥಲಂ	ಅಥ ಸಕಾಯಸ್ಥಲಮ್
ಪರಸ್ಯ ಯಾ ತನುರ್ಜ್ಞಯಾ- ದೇಹ ಕರ್ಮಾಭಿಮಾನಿನಃ ತಯಾ ಸಕಾಯೋ ಲೋಕೋಯಂ ತದಾತ್ಮತ್ವನಿರೂಪಣಾತ್ 16-35	ಕಾಯಂ ವಿನಾ ಸಮಸ್ತಾನಾಮ್ ನ ಕ್ರಿಯಾ ನ ಚ ಭಾವನಾ ನ ಜ್ಞಾನಂ ಯತ್ತತೋ ಯೋಗೀ ಕಾಯವಾನೇವ ಸಂಚರೇತ್ 16-36	ಶಿವೈಕಜ್ಞಾನಯುಕ್ತಸ್ಯ ಯೋಗಿನೋಪಿ ಮಹಾತ್ಮನಃ ಕಾಯಯೋಗೇನ ಸಿದ್ಧಂತಿ ಭೋಗಮೋಕ್ಷಾದಯಃ ಸದಾ 16-37	ಕಾಷ್ಠಂ ವಿನಾ ಯಥಾ ವಹ್ನಿಃ ಜಾಯತೇ ನ ಪ್ರಕಾಶವಾನ್ ಮೂರ್ತಿಂ ವಿನಾ ತಥಾ ಯೋಗೀ ನಾತ್ಮತತ್ತ್ವಪ್ರಕಾಶವಾನ್ 16-38
ಮೂರ್ತ್ಯಾತ್ಮನೈವ ದೇವಸ್ಯ ಯಥಾ ಪೂಜ್ಯತ್ವಕಲ್ಪನಾ ತಥಾ ದೇಹಾತ್ಮನೈವಾಸ್ಯ	ನಿಷ್ಕಲೋ ಹಿ ಮಹಾದೇವಃ ಪರಿಪೂರ್ಣಃ ಸದಾಶಿವಃ ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟ್ಯಾ ದಿಸಂಸಿದ್ಧ್ಯೈ	ಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯಾ ದೇವತಾಃ ಸರ್ವಾಃ ಮುನಯೋಪಿ ಮುಮುಕ್ಷವಃ ಕಾಯವಂತೋ ಹಿ ಕುರ್ವಂತಿ	ತಪೋ ಹಿ ಮೂಲಂ ಸರ್ವಾಸಾಮ್ ಸಿದ್ಧೀನಾಂ ಯಜ್ಞಗತ್ರಯೇ ತಪಸ್ತತ್ಕಾಯಮೂಲಂ ಹಿ

ಪೂಜ್ಯತ್ವಂ ಪರಯೋಗಿನಃ 16-39	ಮೂರ್ತಿಮಾನೇವ ಭಾಸತೇ 16-40	ತಪಃ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಾಧಕಮ್ 16-41	ತಸ್ಮಾತ್ ಕಾಯಂ ನ ಸಂತ್ಯಜೇತ್ 42
ಇತಿ ಸಕಾಯಸ್ಥಲಂ ಅಥ ಅಕಾಯಸ್ಥಲಮ್	ಔಪಚಾರಿಕ ದೇಹಿತ್ವಾತ್ ಜಗದಾತ್ಮತ್ವ ಭಾವನಾತ್ ಮಾಯಾಸಂಬಂಧ ರಾಹಿತ್ಯಾತ್ ಅಕಾಯೋ ಹಿ ಪರಃ ಸ್ಮೃತಃ 16-43	ಪರಸ್ಯ ದೇಹಯೋಗೇಪಿ ನ ದೇಹಾಶ್ರಯವಿಕ್ರಿಯಾ ಶಿವಸ್ಯೇವ ಯತಸ್ತಸ್ಮಾತ್ ಅಕಾಯೋಯಂ ಪ್ರಕೀರ್ತಿತಃ 16-44	ಪರಲಿಂಗೇ ವಿಲೀನಸ್ಯ ಪರಮಾನಂದ ಚಿನ್ಮಯೇ ಕುತೋ ದೇಹೇನ ಸಂಬಂಧೋ ದೇಹವದ್ಭಾಸನಂ ಭ್ರಮಃ 16-45
ದೇಹಾಭಿಮಾನ ಹೀನಸ್ಯ ಶಿವಭಾವೇ ಸ್ಥಿತಾತ್ಮನಃ ಜಗದೇತಚ್ಛರೀರಂ ಸ್ಯಾತ್ ದೇಹೇನೈಕೇನ ಕಾ ವ್ಯಥಾ 16-46	ಶಿವಜ್ಞಾನೈಕ ನಿಷ್ಠಸ್ಯ ನಾಹಂಕಾರ ಭವಭ್ರಮಃ ನ ಚೇಂದ್ರಿಯಭವಂ ದುಃಖಮ್ ತ್ಯಕ್ತ ದೇಹಾಭಿಮಾನಿನಃ 16-47	ನ ಮನುಷ್ಯೋ ನ ದೇವೋಹಮ್ ನ ಯಕ್ಷೋ ನೈವ ರಾಕ್ಷಸಃ ಶಿವೋಹಮಿತಿ ಯೋ ಬುದ್ಧ್ಯಾತ್ ತಸ್ಯ ಕಿಂ ದೇಹಕರ್ಮಣಾ 16-48	ಇತಿ ಅಕಾಯಸ್ಥಲಂ
	ಅಥ ಪರಕಾಯಸ್ಥಲಮ್	ವಶೀಕೃತತ್ವಾತ್ ಪ್ರಕೃತೇಃ ಮಾಯಾಮಾರ್ಗಾತಿವರ್ತನಾತ್ ಪರಕಾಯೋಯಮಾಖ್ಯಾತಃ ಸತ್ಯಜ್ಞಾನ ಸುಖಾತ್ಮಕಃ 16-49	ಪರಬ್ರಹ್ಮವಪುರ್ಯಸ್ಯ ಪ್ರಬೋಧಾನಂದಭಾಸುರಮ್ ಪ್ರಾಕೃತೇನ ಶರೀರೇಣ ಕಿಮೇತೇನಾಸ್ಯ ಜಾಯತೇ 16-50
ಸಮ್ಯಗ್ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಸಂದ- ಗ್ಧಜನ್ಮಬೀಜಕಲೇವರಃ ಶಿವತತ್ತ್ವವಲಂಬೀ ಯಃ ಪರಕಾಯಃ ಸ ಉಚ್ಯತೇ 16-51	ಇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಮನೋವೃತ್ತಿ- ವಾಸನಾಃ ಕರ್ಮಸಂಭವಾಃ ಯತ್ರ ಯಾಂತಿ ಲಯಂ ತೇನ ಸಕಾಯೋಯಂ ಪರಾತ್ಮನಾ 16-52	ಪರಾಹಂತಾಮನುಪ್ರಾಪ್ಯ ಪಶ್ಯೇದ್ ವಿಶ್ವಂ ಚಿದಾತ್ಮಕಮ್ ಸದೇಹೋತಿಭ್ರಮಸ್ತಸ್ಯ ನಿಶ್ಚಿತಾ ಹಿ ಶಿವಾತ್ಮತಾ 16-53	ಸ್ವಸ್ವರೂಪಂ ಚಿದಾಕಾರಮ್ ಜ್ಯೋತಿಃ ಸಾಕ್ಷಾದ್ವಿಚಿಂತಯನ್ ದೇಹವಾನಪಿ ನಿರ್ದೇಹೋ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತೋ ಹಿ ಸಾಧಕಃ 16-54
ದೇಹಸ್ತಿಷ್ಠತು ವಾ ಯಾತು ಯೋಗಿನಃ ಸ್ವಾತ್ಮಬೋಧಿನಃ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿರ್ಭವೇತ್ ಸದ್ಯಃ ಚಿದಾನಂದಪ್ರಕಾಶಿನೀ 16-55	ಆತ್ಮಜ್ಞಾನಾವಸಾನಂ ಹಿ ಸಂಸಾರಪರಿಪೀಡನಮ್ ಸೂರ್ಯೋದಯೇಪಿ ಕಿಂ ಲೋಕಃ ತಿಮಿರೇಣೋಪರುದ್ಧತೇ 16-56	ದೇಹಾಭಿಮಾನನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಕಲಾತೀತ ಪದಾಶ್ರಯಃ ಕಥಂ ಯಾತಿ ಪರಿಚ್ಛೇದಮ್ ಶರೀರೇಷು ಮಹಾಬುಧಃ 16-57	

	ಅಥ ಧರ್ಮಾಚಾರ ಸ್ಥಲಮ್	ತಸ್ಯೈವ ಪರಕಾಯಸ್ಯ ಸಮಾಚಾರೋ ಯ ಇಷ್ಯತೇ ಸ ಧರ್ಮಃ ಸರ್ವಲೋಕಾನಾಮ್ ಉಪಕಾರಾಯ ಕಲ್ಯಾಣೇ 16-58	ಅಹಿಂಸಾ ಸತ್ಯಮಸ್ತೇಯಮ್ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಂ ದಯಾ ಕ್ಷಮಾ ದಾನಂ ಪೂಜಾ ಜಪೋ ಧ್ಯಾನಮ್ ಇತಿ ಧರ್ಮಸ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಃ 16-59
ಶಿವೇನ ವಿಹಿತೋ ಯಸ್ಮಾತ್ ಆಗಮೈರ್ಧರ್ಮಸಂಗ್ರಹಃ ತಸ್ಮಾತ್ತಮಾಚರನ್ ವಿದ್ವಾನ್ ತತ್ರಸಾದಾಯ ಕಲ್ಯಾಣೇ 16-60	ಅಧರ್ಮಂ ನ ಸ್ಪೃಶೇತ್ ಕಿಂಚಿದ್ ವಿಹಿತಂ ಧರ್ಮಮಾಚರೇತ್ ತಂ ಚ ಕಾಮವಿನಿರ್ಮುಕ್ತಮ್ ತಮಪಿ ಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಕಮ್ 16-61	ಆತ್ಮವತ್ ಸರ್ವಭೂತಾನಿ ಸಂಪಶ್ಯೇದ್ ಯೋಗವಿತ್ತಮಃ ಜಗದೇಕಾತ್ಮತಾಭಾವಾತ್ ನಿಗ್ರಹಾದಿವಿರೋಧತಃ 16-62	ಏಕ ಏವ ಶಿವಃ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಜಗದೇತದಿತಿ ಸ್ಫುಟಮ್ ಪಶ್ಯತಃ ಕಿಂ ನ ಜಾಯೇತ ಮಮಕಾರೋ ಹಿ ವಿಭ್ರಮಃ 16-63
ಧರ್ಮ ಏವ ಸಮಸ್ತಾನಾಮ್ ಯತಃ ಸಂಸಿದ್ಧಿಕಾರಣಮ್ ನಿಸ್ಸಹೋಪಿ ಮಹಾಯೋಗೀ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗಂ ಚ ನ ತ್ಯಜೇತ್ 16-64	ಜ್ಞಾನಾಮೃತೇನ ತೃಪ್ತೋಪಿ ಯೋಗೀ ಧರ್ಮಂ ನ ಸಂತ್ಯಜೇತ್ ಆಚಾರಂ ಮಹತಾಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಪ್ರವರ್ತಂತೇ ಹಿ ಲೌಕಿಕಾಃ 16-65	ಸದಾಚಾರಪ್ರಿಯಃ ಶಂಭುಃ ಸದಾಚಾರೇಣ ಪೂಜ್ಯತೇ ಸದಾಚಾರಂ ವಿನಾ ತಸ್ಯ ಪ್ರಸಾದೋ ನೈವ ಜಾಯತೇ 16-66	ಇತಿ ಧರ್ಮಾಚಾರಸ್ಥಲಂ
	ಅಥ ಭಾವಾಚಾರಸ್ಥಲಮ್	ಭಾವ ಏವಾಸ್ಯ ಸರ್ವಷಾಮ್ ಭಾವಾಚಾರಃ ಪ್ರಕೀರ್ತಿತಃ ಭಾವೋ ಮಾನಸಚೇಷ್ಟಾತ್ಮಾ ಪರಿಪೂರ್ಣಃ ಶಿವಾಶ್ರಯಃ 16-67	ಭಾವನಾವಿಹಿತಂ ಕರ್ಮ ಪಾವನಾದಪಿ ಪಾವನಮ್ ತಸ್ಮಾದ್ಭಾವನಯಾ ಯುಕ್ತಮ್ ಪರಧರ್ಮಂ ಸಮಾಚರೇತ್ 16-68
ಭಾವೇನ ಹಿ ಮನಃಶುದ್ಧಿಃ ಭಾವಶುದ್ಧಿಶ್ಚ ಕರ್ಮಣಾ ಇತಿ ಸಂಚಿಂತ್ಯ ಮನಸಾ ಯೋಗೀ ಭಾವಂ ನ ಸಂತ್ಯಜೇತ್ 16-69	ಶಿವಭಾವನಯಾ ಸರ್ವಮ್ ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕಾದಿಕಮ್ ಕುರ್ವನ್ನಪಿ ಮಹಾಯೋಗೀ ಗುಣದೋಷೈರ್ನ ಬಾಧ್ಯತೇ 16-70	ಅಂತಃ ಪ್ರಕಾಶಮಾನಸ್ಯ ಸಂವಿತ್ಸೂರ್ಯಸ್ಯ ಸಂತತಮ್ ಭಾವೇನ ಯದುಪಸ್ಥಾನಮ್ ತತ್ಸಂಧ್ಯಾವಂದನಂ ವಿದುಃ 16-71	ಆತ್ಮಜ್ಯೋತಿಷಿ ಸರ್ವಷಾಮ್ ವಿಷಯಾಣಾಂ ಸಮರ್ಪಣಮ್ ಅಂತರ್ಮುಖೇನ ಭಾವೇನ ಹೋಮಕರ್ಮತಿ ಗೀಯತೇ 16-72
ಭಾವಯೇತ್ ಸರ್ವಕರ್ಮಾಣಿ ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕಾನಿ ಚ ಶಿವಪ್ರೀತಿಕರಾಣ್ಯೇವ ಸಂಗರಾಹಿತ್ಯಸಿದ್ಧಯೇ 16-73	ಶಿವೇ ನಿವೇಶ್ಯ ಸಕಲಮ್ ಕಾರ್ಯಕಾರ್ಯಂ ವಿವೇಕತಃ ವರ್ತತೇ ಯೋ ಮಹಾಭಾಗಃ ಸ ಸಂಗರಹಿತೋ ಭವೇತ್ 16-74	ಆತ್ಮಾನಮಖಿಲಂ ವಸ್ತು ಶಿವಮಾನಂದಚಿನ್ಮಯಮ್ ಏಕಭಾವೇನ ಸತತಮ್ ಸಂಪಶ್ಯನ್ನೇವ ಪಶ್ಯತಿ 16-75	ಇತಿ ಭಾವಾಚಾರಸ್ಥಲಂ

	ಅಧ ಜ್ಞಾನಾಚಾರಸ್ಥಲಮ್	ಅಸ್ಯ ಜ್ಞಾನ ಸಮಾಚಾರೋ ಯೋಗಿನಃ ಸರ್ವದೇಹಿನಾಮ್ ಜ್ಞಾನಾಚಾರೋ ಯದುಕ್ತೋಯಮ್ ಜ್ಞಾನಾಚಾರಃ ಸ ಕಥ್ಯತೇ 16-76	ಶಿವಾದ್ವೈತಪರಂ ಜ್ಞಾನಮ್ ಜ್ಞಾನಮಿತ್ಯುಚ್ಯತೇ ಬುಧೈಃ ಸಿದ್ಧೇನ ವಾಪ್ಯಸಿದ್ಧೇನ ಫಲಂ ಜ್ಞಾನಾಂತರೇಣ ಕಿಮ್ 16-77
ನಿರ್ಮಲಂ ಹಿ ಶಿವಜ್ಞಾನಮ್ ನಿಃಶ್ರೇಯಸಕರಂ ಪರಮ್ ರಾಗದ್ವೇಷಾದಿ ಕಲುಷಮ್ ಭೂಯಃ ಸಂಸೃತಿ ಕಾರಣಮ್ 16-78	ಪರಿಪೂರ್ಣಂ ಮಹಾಜ್ಞಾನಮ್ ಪರತತ್ತ್ವ ಪ್ರಕಾಶಕಮ್ ಅವಲಂಬ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತೋ ಯೋ ಜ್ಞಾನಾಚಾರಃ ಸ ಉಚ್ಯತೇ 16-79	ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪೇ ಪರೇ ಧಾಮ್ನಿ ನಿಷ್ಕಲೇ ಶಿವನಾಮನಿ ಜ್ಞಾನೇನ ಯೋಜಯೇತ್ ಸರ್ವಮ್ ಜ್ಞಾನಾಚಾರೀ ಪ್ರಕೀರ್ತಿತಃ 16-80	ಜ್ಞಾನಂ ಮುಕ್ತಿಪ್ರದಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಗುರುದೃಷ್ಟಿಪ್ರಸಾದತಃ ಕಃ ಕುರ್ಯಾತ್ ಕರ್ಮಕಾರ್ಪಣ್ಯೇ ವಾಂಛಾಂ ಸಂಸಾರವರ್ಧನೇ 16-81
ಕರ್ಮ ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿನಾ ದಗ್ಧಮ್ ನ ಪ್ರರೋಹೇತ್ ಕಥಂಚನ ಯದಾಹುಃ ಸಂಸೃತೇರ್ಮೂಲಮ್ ಪ್ರವಾಹಾನುಗತಂ ಬುಧಾಃ 16-82	ಜ್ಞಾನೇನ ಹೀನಃ ಪುರುಷಃ ಕರ್ಮಣಾ ಬದ್ಧ್ಯತೇ ಸದಾ ಜ್ಞಾನಿನಃ ಕರ್ಮಸಂಕಲ್ಪಾ ಭವಂತಿ ಕಿಲ ನಿಷ್ಠಲಾಃ 16-83	ಶುದ್ಧಾಚಾರೇ ಶುದ್ಧಭಾವೋ ವಿವೇಕೀ ಜ್ಯೋತಿಃ ಪಶ್ಯನ್ ಸರ್ವತಶ್ಚೈವಮೇಕಮ್ ಜ್ಞಾನಧ್ವಸ್ತಪ್ರಾಕೃತಾತ್ಮಪ್ರಪಂಚಃ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಶ್ಚೇಷ್ಠತೇ ದಿವ್ಯಯೋಗೀ 16-84	ಇತಿ ಜ್ಞಾನಾಚಾರಸ್ಥಲಂ ಪರಿಸಮಾಪ್ತಂ

ಓಂ ತತ್ಸತ್ ಇತಿ

ಶ್ರೀ ಶಿವಗೀತೇಷು ಸಿದ್ಧಾಂತಾಗಮೇಷು ಶಿವಾದ್ವೈತವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಶಿವಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ ಶ್ರೀರೇಣುಕಾಗಸ್ತುಸಂವಾದೇ ವೀರಶೈವಧರ್ಮನಿರ್ಣಯೇ
ಶ್ರೀಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ವಿರಚಿತೇ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾಂತಶಿಖಾಮಣೌ ಲಿಂಗ ಸ್ಥಲಾಂತರ್ಗತ ಮಾಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲೇ ಕ್ರಿಯಾಗಮ ಸ್ಥಲಾದಿ ನವ ವಿಧ ಸ್ಥಲ ಪ್ರಸಂಗೋ ನಾಮ
ಷೋಡಶಃ ಪರಿಚ್ಛೇದಃ ||

ಕ್ಷಮಾಪಣ ಸ್ತೋತ್ರಮ್ ಯದಕ್ಷರ ಪದಭ್ರಷ್ಟಮ್ ಮಾತ್ರಾಹೀನಂ ಚ ಯದ್ಭವೇತ್ ತತ್ಸರ್ವಂ ಕ್ಷಮ್ಯತಾಂ ದೇವ ಶ್ರೀರೇಣುಕ ಗಣೇಶ್ವರ	ಓಂ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಸ್ವಸ್ತಿರ್ ಭವತು ಓಂ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಶಾಂತಿರ್ ಭವತು ಓಂ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಶಿವಂ ಭವತು ಓಂ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ	ಓಂ ಸಹನಾ ಭವತು ಸಹನೌಭು ನಕ್ತು ಸಹ ವೀರ್ಯಂ ಕರವಾವಹೈ ತೇಜಸ್ವಿ ನಾ ವ ಧೀತ ಮಸ್ತು ಮಾ ವಿದ್ವಿಷಾವ ಹೈ ಓಂ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ	ಲೋಕಾ ಸಮಸ್ತಾ ಸುಖಿನೋ ಭವಂತು ಸರ್ವೇ ಜನಾಃ ಸುಖಿನೋ ಭವಂತು ಸರ್ವೇ ಸಂತು ನಿರಾಮಯಃ ಸರ್ವೇ ಭದ್ರಾಣಿ ಪಶ್ಯಂತು ಮಾ ಕಶ್ಚಿತ ದುಃಖ ಭಾರ್ಭವೇತ್ ಓಂ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ
--	--	---	---

ಜಯ ರೇಣುಕಗೀತೇ ಮಾತಃ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೇ ರೇಣುಕ ಹೃದಯ ವಿಹಾರಿಣಿ ರೇಣುಕ ಹೃದಯ ವಿಹಾರಿಣಿ	ಜಯ ರೇಣುಕಗೀತೇ ಮಾತಃ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೇ ರೇಣುಕ ಹೃದಯ ವಿಹಾರಿಣಿ ರೇಣುಕ ಹೃದಯ ವಿಹಾರಿಣಿ	ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿ ಸಂಜ್ಞೇ ಸುಖ್ಯಾತೇ ಸಂಜ್ಞೇ ಸುಖ್ಯಾತೇ ಕಲಸೀ ಸಂಭವಮುನಿವರ	ಏಕೋತ್ತರ ಶತ ಸಂಖ್ಯ ಸ್ಥಲ ಮಣಿ ಮಯ ದೀಪೇ ಸ್ಥಲ ಮಣಿ ಮಯ ದೀಪೇ ಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ	ಅಷ್ಟಾವರಣ ವಿಧಾಯಿನಿ ಷಟ್ ಸ್ಥಲ ಸೋಪಾನೇ ಷಟ್ ಸ್ಥಲ ಸೋಪಾನೇ ಪಂಚಾಚಾರ ವಿಮರ್ಶಿನಿ
--	--	--	---	--

ಜಯ ಜಯ ಶಿವ ಗೀತೆ ಓಂ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೆ	ಜಯ ಜಯ ಶಿವ ಗೀತೆ ಓಂ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೆ	ಕಲಸೀ ಸಂಭವಮುನಿವರ ಸುಕೃತ್ಯ ರವ ತೀರ್ಣೇ ಓಂ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೆ	ಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವರ್ಣಾಕ್ಷರ ರಚಿತೆ ಓಂ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೆ	ಪಂಚಾಚಾರ ವಿಮರ್ಶಿನಿ ತತ್ತ್ವ ತ್ರಯಗೀತೆ ಓಂ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೆ
ಗುರುಚರಲಿಂಗ ಸಪರ್ಯಾ ದೀಕ್ಷಾ ವಿಖ್ಯಾತೆ ದೀಕ್ಷಾ ವಿಖ್ಯಾತೆ ಶತ ಶತ ಭಕ್ತ ಸು ಗೀತೆ ಶತ ಶತ ಭಕ್ತ ಸು ಗೀತೆ ವಿದ್ಯೇ ಬ್ರಹ್ಮ ಪರೇ ಓಂ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೆ	ಶರಣಾಗತ ಕರುಣಾರಸ ಘಟ ಶೋಭಿತ ಹಸ್ತೆ ಘಟ ಶೋಭಿತ ಹಸ್ತೆ ನಿಶ್ಚಲ ಭಕ್ತಿ ವಿಧಾಯಿನಿ ನಿಶ್ಚಲ ಭಕ್ತಿ ವಿಧಾಯಿನಿ ಮಲಹಾರಿಣಿ ಗಂಗೇ ಓಂ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೆ	ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ ಸುವೇದ್ಯೇ ಶೈವಾಗಮ ವಿದ್ಯೇ ಶೈವಾಗಮ ವಿದ್ಯೇ ಷಡಧಿಕ-ತ್ರಿಮುಶದ್ ಬುದ್ಧದ ಷಡಧಿಕ-ತ್ರಿಮುಶದ್ ಬುದ್ಧದ ಶಿವ ಸಾಗರ ರಮ್ಯೇ ಓಂ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೆ	ವಿಶ್ವರಾಧ್ಯ ಜಗದ್ಗುರು ಸಿಂಹಾಸನ ಪತಿನಾ ಸಿಂಹಾಸನ ಪತಿನಾ ಪ್ರವಚನ ಮಾಲಾ ಗ್ರಥಿತಾ ಪ್ರವಚನ ಮಾಲಾ ಗ್ರಥಿತಾ ಭೂ ಮಂಡಲ ಧಾರ್ಯಾ ಓಂ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೆ	ಜ್ಞಾನಾಮೃತ ಪರಿತ್ಯಪ್ತೆ: ಕೋಟಿ ಜನ್ಯೆರ್ ವಂದ್ಯೆ: ಕೋಟಿ ಜನ್ಯೆರ್ ವಂದ್ಯೆ: ಸಾ ತ್ವಮ್ ಭಗವತಿ ಮಾತಃ ಸಾ ತ್ವಮ್ ಭಗವತಿ ಮಾತಃ: ಜಯ ರೇಣುಕಗೀತೆ ಓಂ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೆ
ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೆ ಮಾತಃ-ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೆ ರೇಣುಕ ಹೃದಯವಿಹಾರಿಣಿ ರೇಣುಕ ಹೃದಯವಿಹಾರಿಣಿ ಜಯ ಜಯ ಶಿವ ಗೀತೆ ಓಂ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೆ	ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೆ ಮಾತಃ-ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೆ ರೇಣುಕ ಹೃದಯವಿಹಾರಿಣಿ ರೇಣುಕ ಹೃದಯವಿಹಾರಿಣಿ ಜಯ ಜಯ ಶಿವ ಗೀತೆ ಓಂ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೆ	ಓಂ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೆ ಓಂ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೆ		

ಚಂದ್ರಶೇಖರಾಷ್ಟಕ

ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪಾಹಿಮಾಂ
ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ರಕ್ಷಮಾಮ್

ಚಂದ್ರಶೇಖರಾಷ್ಟಕ 1 ಸ್ತೋತ್ರ	ಚಂದ್ರಶೇಖರಾಷ್ಟಕ 2 ಸ್ತೋತ್ರ	ಚಂದ್ರಶೇಖರಾಷ್ಟಕ 3 ಸ್ತೋತ್ರ
ರತ್ನಸಾನು ಶರಾಸನಂ ರಜತಾದ್ರಿ ಶೃಂಗ ನಿಕೇತನಂ ಶಿಂಜನೀ ಕೃತ ಪನ್ನಗೇಶ್ವರ ಮಚ್ಯುತಾನಲ ಸಾಯಾಕಮ್ ಕ್ಷಿಪ್ರದಗ್ಧ ಪುರತ್ರಯಂ ತ್ರಿದಿವಾಲಯ್ಯ ರಭಿ ವಂದಿತಂ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಮಾಶ್ರಯೇ ಮಮ ಕಿಂ ಕರಿಷ್ಯತಿ ವೈ ಯಮಃ	ಪಂಚಪಾದಪ ಪುಷ್ಪ ಗಂಧ ಪದಾಂಬುಜ ದ್ವಯ ಶೋಭಿತಂ ಫಾಲ ಲೋಚನ ಜಾತ ಪಾವಕ ದಗ್ಧ ಮನ್ಮಥ ವಿಗ್ರಹಂ ಭಸ್ಮದಿಗ್ಧ ಕಲೇವರಂ ಭವನಾಶನಂ ಭವಮವ್ಯಯಂ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಮಾಶ್ರಯೇ ಮಮ ಕಿಂ ಕರಿಷ್ಯತಿ ವೈ ಯಮಃ	ಮತ್ತವಾರಣ ಮುಖ್ಯಚರ್ಮ ಕೃ ತೋತ್ತರೀಯ ಮನೋಹರಂ ಪಂಕಜಾಸನ ಪದ್ಮಲೋಚನ ಪೂಜಿತಾಂಘ್ರಿ ಸರೋರುಹಂ ದೇವಸಿಂಧು ತರಂಗ ಸೀಕರ ಸಿಕ್ತ ಶುಭ್ರ ಜಟಾಧರಂ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಮಾಶ್ರಯೇ ಮಮ ಕಿಂ ಕರಿಷ್ಯತಿ ವೈಯಮಃ
ಚಂದ್ರಶೇಖರಾಷ್ಟಕ 4 ಸ್ತೋತ್ರ	ಚಂದ್ರಶೇಖರಾಷ್ಟಕ 5 ಸ್ತೋತ್ರ	ಚಂದ್ರಶೇಖರಾಷ್ಟಕ 6 ಸ್ತೋತ್ರ
ಯಕ್ಷರಾಜ ಸಖಂ ಭಗಾಕ್ಷ ಹರಂ ಭುಜಂಗ ವಿಭೂಷಣಮ್ ಶೈಲರಾಜ ಸುತಾ ಪರಿಷ್ಕೃತ ಚಾರು ವಾಮ ಕಲೇವರಂ	ಕುಂಡಲೀ ಕೃತ ಕುಂಡಲಿಶ್ವರ ಕುಂಡಲಂ ವೃಷದಾಹನಂ ನಾರದಾದಿ ಮುನೀಶ್ವರ ಸ್ತುತ ವೈಭವಂ ಭುವನೇಶ್ವರಮ್	ಭೇಷಜಂ ಭಾವರೋಗಿಣಾ ಮಖಿಲಾಪ ದಾಮಪ ಹಾರಿಣಂ ದಕ್ಷಯಜ್ಞ ವಿನಾಶನಂ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕಂ ತ್ರಿವಿಲೋಚನಂ

<p>ಕ್ಷೇಡ ನೀಲಗಲಂ ಪರಶ್ವಧ ಧಾರಿಣಂ ಮೃಗಧಾರಿಣಂ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಮಾಶ್ರಯೇ ಮಮ ಕಿಂ ಕರಿಷ್ಯತಿ ವೈಯಮಃ:</p>	<p>ಅಂಧಕಾಂತಕ ಮಾಶ್ರಿತಾಮರ ಪಾದಪಂ ಶಮನಾಂತಕಂ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಮಾಶ್ರಯೇ ಮಮ ಕಿಂ ಕರಿಷ್ಯತಿ ವೈಯಮಃ:</p>	<p>ಭಕ್ತಿಮುಕ್ತಿ ಫಲಪ್ರದಂ ಸಕಲಾಘ ಸಂಘ ನಿಬರ್ಹಣಂ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಮಾಶ್ರಯೇ ಮಮ ಕಿಂ ಕರಿಷ್ಯತಿ ವೈಯಮಃ:</p>
<p>ಚಂದ್ರಶೇಖರಾಷ್ಟಕ 7 ಸ್ತೋತ್ರ</p>	<p>ಚಂದ್ರಶೇಖರಾಷ್ಟಕ 8 ಸ್ತೋತ್ರ</p>	<p>ಚಂದ್ರಶೇಖರಾಷ್ಟಕ 9 ಸ್ತೋತ್ರ</p>
<p>ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಮರ್ಚಿತಂ ನಿಧಿಮಕ್ಷಯಂ ಹರಿದಂಬರಂ ಸರ್ವ ಭೂತ ಪತಿಂ ಪರಾತ್ಪರ ಮಪ್ರಮೆಯ ಮನುತ್ರಮಮ್ ಸೋಮವಾರಿನ್ ಭೋಹುತಾಶನ ಸೋಮಪಾದ್ಯಖಿಲಾಕೃತಿಂ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಮಾಶ್ರಯೇ ಕಿಂ ಕರಿಷ್ಯತಿ ವೈ ಯಮಃ:</p>	<p>ವಿಶ್ವಸೃಷ್ಟಿ ವಿಧಾಯಿನಂ ಪುನರೇವ ಪಾಲನ ತತ್ಪರಂ ಸಂಹರಂ ತಮಪಿ ಪ್ರಪಂಚಮಶೇಷಲೋಕ ನಿವಾಸಿನಂ ಕ್ರಿ ಡ ಯಂತ ಮಹರ್ನಿಶಂ ಗಣನಾಥ ಯೂಥ ಸಮನ್ವಿತಂ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಮಾಶ್ರಯೇ ಮಮ ಕಿಂ ಕರಿಷ್ಯತಿ ವೈ ಯಮಃ:</p>	<p>ಮೃತ್ಯುಭೀತ ಮೃಕಂಡು ಸೂನುಕೃತ ಸ್ತವಂ ಶಿವ ಸನ್ನಿಧೌ ಯತ್ರ ಕುತ್ರ ಚ ಯಃ ಪಠೇನ್ನ ಹಿ ತಸ್ಯ ಮೃತ್ಯುಭಯಂ ಭವೇತ್ ಪೂರ್ಣ ಮಾಯು ರ ರೋಗ ತಾಮಖಿಲಾರ್ಥ ಸಂಪದ ಮಾದರಂ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಏವ ತಸ್ಯ ದದಾತಿ ಮುಕ್ತಿ ಮಯತ್ನತಃ:</p>
<p>ನಮಃ ಶಿವಾಭ್ಯಾಂ ನವಯೌವನಾಭ್ಯಾಂ ಪರಸ್ಪರ ಆಶ್ಲಿಷ್ಠವ ಪುರ್ವರಾಭ್ಯಾಮ್ ನಗಂದ್ರ ಕನ್ಯಾ ವೃಷಕೇತನಾಭ್ಯಾಂ ನಮೋ ನಮಃ ಶಂಕರ ಪಾರ್ವತೀಭ್ಯಾಂ 1</p>	<p>ನಮಃ ಶಿವಾಭ್ಯಾಂ ಸರಸೋತ್ಸವಾಭ್ಯಾಂ ನಮಸ್ಕೂತ ಆಭೀಷ್ಟ ವರ ಪ್ರದಾಭ್ಯಾಂ ನಾರಾಯಣೇನಾರ್ಚಿತ ಪಾದುಕಾಭ್ಯಾಂ ನಮೋ ನಮಃ ಶಂಕರ ಪಾರ್ವತೀಭ್ಯಾಂ 2 </p>	<p>ನಮಃ ಶಿವಾಭ್ಯಾಂ ವೃಷವಾಹನಾಭ್ಯಾಂ ವಿರಿಂಚಿ ವಿಷ್ಟಿಂ ದ್ರ ಸು ಪೂಜಿತಾ-ಭ್ಯಾಂ ವಿಭೂತಿ ಪಾತೀರವಿ ಲೇಪನಾಭ್ಯಾಂ ನಮೋ ನಮಃ ಶಂಕರ ಪಾರ್ವತೀಭ್ಯಾಂ 3 </p>
<p>ನಮಃ ಶಿವಾಭ್ಯಾಂ ಜಗದೀಶ್ವರಾಭ್ಯಾಂ ಜಗತ್ಪತಿಭ್ಯಾಂ ಜಯ ವಿಗ್ರಹಾಭ್ಯಾಂ ಜಂಭಾರಿ ಮುಖ್ಯೈರ್ ಅಭಿ ವಂದಿತಾಭ್ಯಾಂ ನಮೋ ನಮಃ ಶಂಕರ-ಪಾರ್ವತೀಭ್ಯಾಂ 4</p>	<p>ನಮಃ ಶಿವಾಭ್ಯಾಂ ಪರಮೌಷಧಾಭ್ಯಾಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀ ಪಂಜರ ರಂಜಿತಾಭ್ಯಾಂ ಪ್ರಪಂಚ ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿ ಸಂಹೃತಾಭ್ಯಾಂ ನಮೋ ನಮಃ ಶಂಕರ-ಪಾರ್ವತೀಭ್ಯಾಂ 5</p>	<p>ನಮಃ ಶಿವಾಭ್ಯಾಂಮ್ ಅತಿ ಸುಂದರಾಭ್ಯಾಂ ಅತ್ಯಂತ ಮಾಸಕ್ತ ಹೃದಂಬುಜಾಭ್ಯಾಂ ಅಶೇಷಲೋಕೈಕ ಹಿತಂಕರಾಭ್ಯಾಂ ನಮೋ ನಮಃ ಶಂಕರಪಾರ್ವತೀಭ್ಯಾಂ 6</p>
<p>ನಮಃ ಶಿವಾಭ್ಯಾಂ ಕಲಿನಾಶನಾಭ್ಯಾಂ ಕಂಕಾಲ ಕಲ್ಯಾಣ ವಪುರ್ಧ ರಾ ಭ್ಯಾಂ ಕೈಲಾಸ ಶೈಲ ಸ್ಥಿತ ದೇವತಾ ಭ್ಯಾಂ ನಮೋ ನಮಃ ಶಂಕರಪಾರ್ವತೀಭ್ಯಾಂ 7</p>	<p>ನಮಃ ಶಿವಾಭ್ಯಾಂ ಶುಭಾ ಪ ಹಾಭ್ಯಾಂ ಅಶೇಷಲೋಕೈಕ ವಿಶೇಷಿ ತಾಭ್ಯಾಂ ಅಕುಂತಿತಾ ಭ್ಯಾಂ ಸ್ಮೃತಿ ಸಂಭೃತಾ ಭ್ಯಾಂ ನಮೋ ನಮಃ ಶಂಕರಪಾರ್ವತೀಭ್ಯಾಂ 8</p>	<p>ನಮಃ ಶಿವಾಭ್ಯಾಂ ರಥ ವಾಹನಾ ಭ್ಯಾಂ ರವೀಂದು ವೈಶ್ವಾ ನರ ಲೋಚನಾಭ್ಯಾಂ ರಾಕಾ ಶಶಾಂಕಾಭ ಮುಖಾಅಂಬುಜಾಭ್ಯಾಂ ನಮೋ ನಮಃ ಶಂಕರಪಾರ್ವತೀಭ್ಯಾಂ 9</p>
<p>ನಮಃ ಶಿವಾಭ್ಯಾಂ ಜಟಿಲಂಧ ರಾಭ್ಯಾಂ ಜರಾಮೃತಿಭ್ಯಾಂ ಚ ವಿವರ್ಜಿತಾಭ್ಯಾಂ ಜನರ್ಧನಾಬ್ಜೋದ್ಭವ ಪುಜಿತಾ ಭ್ಯಾಂ ನಮೋ ನಮಃ ಶಂಕರ ಪಾರ್ವತೀಭ್ಯಾಂ 10</p>	<p>ನಮಃ ಶಿವಾಭ್ಯಾಂ ವಿಷಮೇಕ್ಷಣಾಭ್ಯಾಂ ಬಿಲ್ವಚ್ಚದಾ ಮಲ್ಲಿಕ ದಾಮಭೃಧ್ಯಾಮ್ ಶೋಭಾವತೀ ಶಾಂತವತೀಶ್ವರಾಭ್ಯಾಂ ನಮೋ ನಮಃ ಶಂಕರ ಪಾರ್ವತೀಭ್ಯಾಂ 11</p>	<p>ನಮಃ ಶಿವಾಭ್ಯಾಂ ಪಶುಪಾಲ-ಕಾ-ಭ್ಯಾಂ ಜಗತ್ರಯೇ ರಕ್ಷಣ ಬದ್ಧ ಹೃಧ್ಯಾಮ್ ಸಮಸ್ತ ದೇವತಾಸುರ ಪುಜಿತಾಭ್ಯಾಂ ನಮೋ ನಮಃ ಶಂಕರಪಾರ್ವತೀಭ್ಯಾಂ 12</p>
	<p>ಶ್ರೀ ಉಮಾ ಮಹೇಶ್ವರ ಸ್ತೋತ್ರಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ</p>	

ಷೋಡಶಃ ಪರಿಚ್ಛೇದಃ ಮಾಹೇಶ್ವರ ಸ್ಥಲಾಂತರ್ಗತ ನವವಿಧ ಲಿಂಗ ಸ್ಥಲ ಪ್ರಸಂಗಃ - ಅಥ ಮಾಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲಮ್

<p> ಅಗಸ್ಯ ಉವಾಚ ಸ್ಥಲಾನಾಂ ನವಕಂ ಪ್ರೋಕ್ತಮ್ ಭಕ್ತ ಸ್ಥಲ ಸಮಾಶ್ರಯಮ್ ಮಾಹೇಶ್ವರ ಸ್ಥಲೇ ಸಿದ್ಧಮ್ ಸ್ಥಲ ಭೇದಂ ವದಸ್ವ ಮೇ 16-1</p>	<p>ಭಕ್ತಸ್ಥಲವನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿದ ಒಂಭತ್ತು ಸ್ಥಲಗಳು (ಲಿಂಗ ಸ್ಥಲಗಳು) ನಿನ್ನಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟವು. ಇನ್ನು ಮಾಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಥಲಭೇದವನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳುವಂಥವನಾಗು.</p>	<p> ಶ್ರೀ ರೇಣುಕ ಉವಾಚ #ಮಾಹೇಶ್ವರ ಸ್ಥಲೇ ಸಂತಿ ಸ್ಥಲಾನಿ ನವ ತಾಪಸ ಕ್ರಿಯಾಗಮ ಸ್ಥಲಂ ಪೂರ್ವಮ್ ತತೋ ಭಾವಾಗಮ ಸ್ಥಲಮ್ 16-2</p>	<p>ಹೇ ತಪಸ್ವಿಯಾದ ಅಗಸ್ಯನೇ, ಮಾಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತು ಸ್ಥಲಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ಕ್ರಿಯಾಗಮಸ್ಥಲವು. ಅನಂತರ ಭಾವಾಗಮ ಸ್ಥಲವು.</p>
<p>ಜ್ಞಾನಾಗಮ ಸ್ಥಲಂ ಚಾಥ ಸಕಾಯ ಸ್ಥಲ ಮೀರಿತಮ್ ತತೋಕಾಯ ಸ್ಥಲಂ ಪ್ರೋಕ್ತಮ್ ಪರಕಾಯ ಸ್ಥಲಂ ತತಃ 16-3</p>	<p>ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಜ್ಞಾನಾಗಮ ಸ್ಥಲವು. ನಂತರ ಸಕಾಯ ಸ್ಥಲವು. ಆಮೇಲೆ ಅಕಾಯ ಸ್ಥಲವು. ತರುವಾಯ ಪರಕಾಯ ಸ್ಥಲವು,</p>	<p>#ಧರ್ಮಾಚಾರ ಸ್ಥಲಂ ಚಾಥ ಭಾವಾಚಾರ ಸ್ಥಲಂ ತತಃ ಜ್ಞಾನಾಚಾರ ಸ್ಥಲಂ ಚೇತಿ ಕ್ರಮಾದೇಷಾಂ ಭಿದೋಚ್ಯತೇ 16-4</p>	<p>ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಧರ್ಮಾಚಾರ ಸ್ಥಲವು. ನಂತರ ಭಾವಾಚಾರಸ್ಥಲವು ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಾಚಾರಸ್ಥಲವು. ಕ್ರಮವಾಗಿ ಇವುಗಳ ಭೇದವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.</p>
	<p align="center">ಅಥ ಕ್ರಿಯಾಗಮಸ್ಥಲಮ್</p>		
<p>ಶಿವೋ ಹಿ ಪರಮಃ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪೂಜಾ ತಸ್ಯ ಕ್ರಿಯೋಚ್ಯತೇ ತತ್ಪರಾ ಆಗಮಾ ಯಸ್ಮಾತ್ ತದುಕ್ತೋಯಂ ಕ್ರಿಯಾಗಮಃ 16-5</p>	<p>ಪರಮನು (ಪರಸ್ಥಲಿಯಾದ ಶಿವಯೋಗಿಯು) ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿವನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಶಿವನ ಪೂಜೆಯೇ (ಆ ಶಿವಯೋಗಿಯಾದ ಪರಸ್ಥಲಿಯ ಪೂಜೆಯೇ) ಕ್ರಿಯೆ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಅಂತಹ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಹೇಳುವ ಆಗಮಗಳೇ ಕ್ರಿಯಾಗಮಗಳೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವು.</p>	<p>#ಪ್ರಕಾಶತೇ ಯಥಾ ನಾಗ್ನಿಃ ಅರಣ್ಯಾಂ ಮಥನಂ ವಿನಾ ಕ್ರಿಯಾಂ ವಿನಾ ತಥಾಂತಸ್ಥೋ ನ ಪ್ರಕಾಶೋ ಭವೇಚ್ಛಿವಃ 16-6</p>	<p>ಅರಣಿಮಂಥನವನ್ನು ಮಾಡದೆ (ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಗುಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೊರಡನಿಟ್ಟು ಮಂಥನ ಮಾಡದೆ) ಅಗ್ನಿಯು ಹೇಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅದರಂತೆ ಶಿವರೂಪವಾದ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾರದೆ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿಯೆ ಶಿವನು ಪ್ರಕಾಶಿಸಲಾರನು.</p>
<p>ನ ಯಥಾ ವಿಧಿಲೋಪಃ ಸ್ಯಾತ್ ಯಥಾ ದೇವಃ ಪ್ರಸೀದತಿ ಯಥಾಗಮಃ ಪ್ರಮಾಣಂ ಸ್ಯಾತ್ ತಥಾ ಕರ್ಮ ಸಮಾಚರೇತ್ 16-7</p>	<p>ವಿಧಿಯು ಲೋಪವಾಗದ ಹಾಗೆ, ಶಿವನು ಪ್ರಸನ್ನವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಆಗಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಮಾಣದಂತೆ ಶಿವಪೂಜಾ ರೂಪವಾದ ಕರ್ಮವನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕು.</p>	<p>#ವಿಧಿಃ ಶಿವ ನಿಯೋಗೋಯಮ್ ತಸ್ಮಾತ್ ವಿಹಿತ ಕರ್ಮಣಿ ಶಿವಾರಾಧನ ಬುದ್ಧ್ಯವ ನಿರತಃ ಸ್ಯಾತ್ ವಿಚಕ್ಷಣಃ 16-8</p>	<p>ವಿಧಿಯಿಂದರೆ ಶಿವನ ಶಾಸನವೆಂದರ್ಥ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಚಕ್ಷಣನಾದವನು ಶಿವಾರಾಧನ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೇ ವಿಹಿತವಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕು.</p>
<p>ಗುರೋರಾದೇಶ ಮಾಸಾದ್ಯ ಪೂಜಯೇತ್ ಪರಮೇಶ್ವರಮ್ ಪೂಜಿತೇ ಪರಮೇಶಾನೇ ಪೂಜಿತಾಃ ಸರ್ವ ದೇವತಾಃ 16-9 2 time</p>	<p>ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ಆದೇಶವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡೇ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಆ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ.</p>	<p>#ಸದಾ ಶಿವಾರ್ಚನೋಪಾಯ- ಸಾಮಗ್ರೀವ್ಯಗ್ರ ಮಾನಸಃ ಶಿವಯೋಗ ರತೋ ಯೋಗೀ ಮುಚ್ಯತೇ ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ 16-10</p>	<p>ಯಾವಾಗಲೂ ಶಿವಾರ್ಚನೆಗೆ ಸಾಧನಗಳಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ತೊಡಗಿದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ ಮತ್ತು ಶಿವಯೋಗದಲ್ಲಿಯೇ ರತನಾದ ಯೋಗಿಯು ಮುಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.</p>

<p>ಅಂಧ ಪಂಗು ವದನ್ಯೋನ್ಯ- ಸಾಪೇಕ್ಷೇ ಜ್ಞಾನ ಕರ್ಮಣೀ ಫಲೋತ್ಪತ್ತೌ ವಿರಕ್ತಸ್ತು ತಸ್ಮಾತ್ ತದ್ಧ ಯಮಾಚರೇತ್ 11</p>	<p>ಜ್ಞಾನ ಕರ್ಮಗಳು (ಶಿವಾದ್ಯೈತ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಶಿವಪೂಜಾರೂಪವಾದ ಕರ್ಮಗಳು) ಕುರುಡ ಮತ್ತು ಕುಂಟರಂತೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಾಪೇಕ್ಷಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಫಲಗಳಲ್ಲಿ (ಪರಾ ಮತ್ತು ಅಪರಾ ಮುಕ್ತಿಯಾದ ಫಲಗಳಲ್ಲಿ) ವಿರಕ್ತನಾಗಿ ಸಾಧಕನು ಜ್ಞಾನ ಕರ್ಮಗಳೆರಡನ್ನೂ ಆಚರಿಸಬೇಕು.</p>	<p>#ಜ್ಞಾನೇ ಸಿದ್ಧೇಪಿ ವಿದುಷಾಮ್ ಕರ್ಮಾಪಿ ವಿನಿಯುಜ್ಯತೇ ಫಲಾಭಿಸಂಧಿ ರಹಿತಮ್ ತಸ್ಮಾತ್ ಕರ್ಮ ನ ಸಂತ್ಯಜೇತ್ 12</p>	<p>ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಶಿವಾದ್ಯೈತ ಜ್ಞಾನವು ಸಿದ್ಧವಾದರೂ ಸಹ ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲದ ಶಿವಪೂಜಾರೂಪವಾದ ಕರ್ಮವೂ ಸಹ ವಿಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿವಪೂಜಾ ರೂಪವಾದ ಕರ್ಮವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಕೂಡದು.</p>
<p>ಆಚಾರ ಏವ ಸರ್ವೇಷಾಮ್ ಅಲಂಕಾರಾಯ ಕಲ್ಯತೇ ಆಚಾರಹೀನಃ ಪುರುಷೋ ಲೋಕೇ ಭವತಿ ನಿಂದಿತಃ 16-13</p>	<p>ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಚಾರವೇ ಅಲಂಕಾರವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆಚಾರಹೀನನಾದ ಮನುಷ್ಯನು ನಿಂದಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ.</p>	<p>#ಜ್ಞಾನೇನಾಚಾರ ಯುಕ್ತೇನ ಪ್ರಸೀದತಿ ಮಹೇಶ್ವರಃ ತಸ್ಮಾದಾಚಾರವಾನ್ ಜ್ಞಾನೀ ಭವೇದಾ ದೇಹ ಪಾತನಮ್ 16-14</p>	<p>ಸದಾಚಾರಯುಕ್ತವಾದ ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ಮಹೇಶ್ವರನಾದ ಶಿವನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜ್ಞಾನಿಯಾದವನು ದೇಹ ಪತನವಾಗುವವರೆಗೆ (ಮರಣ ಪರ್ಯಂತರವಾಗಿ) ಆಚಾರವಂತನಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕು.</p>
<p>ಇತಿ ಕ್ರಿಯಾಗಮ ಸ್ಥಲಂ</p>	<p>ಅಥ ಭಾವಾಗಮ ಸ್ಥಲಮ್</p>		
<p>ಭಾವ ಚಿಹ್ನಾನಿ ವಿದುಷೋ ಯಾನಿ ಸಂತಿ ವಿರಾಗಿಣಃ ತಾನಿ ಭಾವಾಗಮತ್ಯೇನ ವರ್ತಂತೇ ಸರ್ವ ದೇಹಿನಾಮ್ 16-15</p>	<p>ವೈರಾಗ್ಯ ಸಂಪನ್ನನಾದ ಶಿವಯೋಗಿಗೆ ಯಾವ ಭಾವ ಚಿಹ್ನೆಗಳುಂಟೋ (ಪರಿಪೂರ್ಣ ಶಿವಸ್ವರೂಪವಾದ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಲಕ್ಷಣಗಳುಂಟೋ) ಅವುಗಳೇ ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಭಾವಾಗಮವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.</p>	<p>#ಶಿವೋಹಮಿತಿ ಭಾವೋಪಿ ಶಿವತಾ ಪತ್ತಿ ಕಾರಣಮ್ ನ ಜ್ಞಾನ ಮಾತ್ರಂ ನಾಚಾರೋ ಭಾವಯುಕ್ತಃ ಶಿವೋ ಭವೇತ್ 16- 16</p>	<p>'ಶಿವೋಹಂ' (ಶಿವನೇ ನಾನು) ಎಂಬ ಭಾವವೇ ಶಿವತ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕೇವಲ ಶಿವಜ್ಞಾನವೇ ಆಗಲಿ, ಕೇವಲ ಶಿವ ಪೂಜಾ ರೂಪವಾದ ಆಚಾರವೇ ಆಗಲಿ ಶಿವತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿ ಕೊಡಲಾರವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಾವ ಯುಕ್ತನಾಗಿಯೇ (ಧ್ಯಾನ ಯುಕ್ತನಾಗಿಯೇ) ಶಿವನಾಗಬೇಕು (ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಆಚಾರಗಳನ್ನು ಭಾವಯುಕ್ತನಾಗಿಯೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ತಾತ್ಪರ್ಯ).</p>
<p>ಜ್ಞಾನಂ ವಸ್ತು ಪರಿಚ್ಛೇದೋ ಧ್ಯಾನಂ ತದ್ಭಾವ ಕಾರಣಮ್ ತಸ್ಮಾದ್ ಜ್ಞಾತೇ ಮಹಾದೇವೇ ಧ್ಯಾನಯುಕ್ತೋ ಭವೇತ್ ಸುಧೀಃ 17</p>	<p>ವಸ್ತುವಿನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದೇ ಜ್ಞಾನವು. ತದ್ಭಾವಕ್ಕೆ (ಅದೇ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ) ಧ್ಯಾನವು ಕಾರಣ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಜ್ಞಾನಿಯು ಧ್ಯಾನಯುಕ್ತನಾಗಬೇಕು.</p>	<p>#ಅಂತರ್ಬಹಿಶ್ಚ ಸರ್ವತ್ರ ಪರಿಪೂರ್ಣಂ ಮಹೇಶ್ವರಮ್ ಭಾವಯೇತ್ ಪರಮಾನಂದ- ಲಭ್ಯಯೇ ಪಂಡಿತೋತ್ತಮಃ 16-18</p>	<p>ಪಂಡಿತೋತ್ತಮನು (ಶಿವಾಗಮಶಾಸ್ತ್ರ ಕುಶಲನಾದ ಶಿವಯೋಗಿಯು) ಪರಮಾನಂದದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ತನ್ನ ಒಳಗೂ ಮತ್ತು ಹೊರಗೂ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವನೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕು (ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು).</p>
<p>ಅರ್ಥಹೀನಾ ಯಥಾ ವಾಣೀ ಪತಿಹೀನಾ ಯಥಾ ಸತೀ ಶ್ರುತಿಹೀನಾ ಯಥಾ ಬುದ್ಧಿಃ ಭಾವಹೀನಾ ತಥಾ ಕ್ರಿಯಾ 16-19</p>	<p>ಅರ್ಥಹೀನವಾದ ವಾಣಿ (ಮಾತು), ಪತಿ ಇಲ್ಲದ ಸತಿ, ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಮ್ಮತವಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನ, ಇವೆಲ್ಲವುಗಳು ಹೇಗೆ ವ್ಯರ್ಥಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆಯೋ ಅದರಂತೆ ಭಾವಹೀನವಾದ ಕ್ರಿಯೆಯೂ ಸಹ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ.</p>	<p>#ಚಕ್ಷುರ್ಹೀನೋ ಯಥಾ ರೂಪಮ್ ನ ಕಿಂಚಿದ್ಧೀಕ್ಷಿತುಂ ಕ್ಷಮಃ ಭಾವಹೀನ ಸ್ತಥಾ ಯೋಗೀ ನ ಶಿವಂ ದ್ರಷ್ಟುಮೀಶ್ವರಃ 16-20</p>	<p>ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ರೂಪವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಮರ್ಥನಲ್ಲವೋ ಅದರಂತೆ ಭಾವಹೀನನಾದ ಯೋಗಿಯು ಶಿವನನ್ನು ಕಾಣಲು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಮರ್ಥನಾಗುವುದಿಲ್ಲ.</p>

<p>ಭಾವ ಶುದ್ಧೇನ ಮನಸಾ ಪೂಜಯೇತ್ ಪರಮೇಷ್ಠಿನಮ್ ಭಾವಹೀನಾಂ ನ ಗೃಹ್ಣಾತಿ ಪೂಜಾಂ ಸುಮಹತೀಮಪಿ 16-21</p>	<p>ಆದ್ದರಿಂದ ಭಾವಶುದ್ಧವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಪರಮೇಷ್ಠಿಯನ್ನು (ಪರಶಿವನನ್ನು) ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಭಾವಹೀನವಾದ ಪೂಜೆಯು ಮಹತ್ತರವಾಗಿದ್ದರೂ ಶಿವನು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.</p>	<p>ನೈರಂತರ್ಯಣ ಸಂಪನ್ನೇ ಭಾವೇ ಧ್ಯಾತುಂ ಶಿವಂ ಪ್ರತಿ ತದ್ ಭಾವೋ ಜಾಯತೇ ಯದ್ವತ್ ಕ್ರಮೇಃ ಕೀಟಸ್ಯ ಚಿಂತನಾತ್ 16-22</p>	<p>ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಭ್ರಮರದ ಚಿಂತನೆಯಿಂದ ಕೀಟಕ್ಕೆ ಭ್ರಮರ ಭಾವವು ಉಂಟಾಗುವುದೋ, ಅದರಂತೆ ಶಿವನನ್ನು ಕುರಿತು ನಿರಂತರವಾಗಿ ತನ್ನ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನವು ಸಂಪನ್ನವಾಗಲು ಅವನಿಗೆ ಶಿವತ್ವವೇ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು.</p>
<p>ನಿಷ್ಕಲಂಕಂ ನಿರಾಕಾರಮ್ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಶಿವಾಭಿಧಮ್ ನಿರ್ಧ್ಯಾತುಮಸಮರ್ಥೋಪಿ ತದ್ವಿಭೂತಿಂ ವಿಭಾವಯೇತ್ 16-23</p>	<p>ನಿಷ್ಕಲಂಕನೂ (ನಿರ್ಮಲನೂ), ನಿರಾಕಾರನೂ ಆದ ಶಿವ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಪರಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಲು ಅಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಆ ಪರಶಿವನ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು (ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವ, ನಿತ್ಯತ್ವಪ್ರತ್ಯ, ಭಾವಿಸಬೇಕು</p>	<p>ಅನಾದಿಬೋಧತ್ವ, ಸ್ವತಂತ್ರತ್ವ, ಅಲುಪ್ತಶಕ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಅನಂತ ಶಕ್ತಿತ್ವಗಳೆಂಬ ಷಡ್ಗುಣೈಶ್ವರ್ಯಗಳನ್ನು ಭಾವಿಸಬೇಕು</p>	<p>. ಇವು ಪರಮಾತ್ಮನ ಷಡ್ಗುಣೈಶ್ವರ್ಯಗಳಾಗಿವೆ.</p>
<p>ಇತಿ ಭಾವಾಗಮಸ್ಥಲಂ</p>	<p>ಅಥ ಜ್ಞಾನಾಗಮಸ್ಥಲಮ್</p>		
<p>ಪರಸ್ಯ ಜ್ಞಾನ ಚಿಹ್ನಾನಿ ಯಾನಿ ಸಂತಿ ಶರೀರಿಣಾಮ್ ತಾನಿ ಜ್ಞಾನಾಗಮತ್ವೇನ ಪ್ರವರ್ತಂತೇ ವಿಮುಕ್ತಯೇ 16-24</p>	<p>ಭಾವಾಗಮಸ್ಥಲದ ಪರಮಯೋಗೀಶ್ವರನ ಯಾವ ಜ್ಞಾನ ಚಿಹ್ನೆಗಳಿವೆಯೋ ಅವುಗಳೇ ಶರೀರಗಳಿಗೆ (ಲೋಕದ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ) ಮುಕ್ತಿಗೆ ಜ್ಞಾನಾಗಮಗಳಾಗಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತವೆ.</p>	<p>ಭಾವೇನ ಕಿಂ ಫಲಂ ಪುಂಸಾಮ್ ಕರ್ಮಣಾ ವಾ ಕಿಮಿಷ್ಯತೇ ಭಾವಕರ್ಮ ಸಮಾಯುಕ್ತಮ್ ಜ್ಞಾನಮೇವ ವಿಮುಕ್ತಿದಮ್ 16-25</p>	<p>ಪುರುಷರಿಗೆ (ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ) ಕೇವಲ ಕರ್ಮದಿಂದಲೇ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಕೇವಲ ಭಾವದಿಂದಲೇ ಆಗಲಿ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಏಕೆಂದರೆ ಭಾವಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಜ್ಞಾನವೇ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು.</p>
<p>ಕೇವಲಂ ಕರ್ಮ ಮಾತ್ರೇಣ ಜನ್ಮಕೋಟಿ ಶತೈರಪಿ ನಾತ್ಮನಾಂ ಜಾಯತೇ ಮುಕ್ತಿಃ ಜ್ಞಾನಂ ಮುಕ್ತೇಹಿ ಕಾರಣಮ್ 16-26</p>	<p>ಕೇವಲ ಕರ್ಮವೊಂದನ್ನೇ ಆಚರಿಸುತ್ತಾ ಒಂದು ನೂರು ಕೋಟಿ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಕಳೆದರೂ ಸಹ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಕ್ತಿಗೆ ಜ್ಞಾನವು ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ.</p>	<p>ಜ್ಞಾನಹೀನಂ ಸದಾ ಕರ್ಮ ಪುಂಸಾಂ ಸಂಸಾರ ಕಾರಣಮ್ ತದೇವ ಜ್ಞಾನಯೋಗೇನ ಸಂಸಾರ ವಿನಿವರ್ತಕಮ್ 16-27</p>	<p>ಜ್ಞಾನಹೀನನಾದ ಕೇವಲ ಕರ್ಮವನ್ನೇ ಆಚರಿಸುವುದರಿಂದ ಅದು ಜೀವಿಗಳ ಸಂಸಾರಬಂಧನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದು. ಆ ಕರ್ಮವೇ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಕೂಡಿ ಆಚರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಜೀವಿಗಳ ಸಂಸಾರ ಬಂಧನವನ್ನು ನಿವೃತ್ತಿಗೊಳಿಸುವುದು.</p>
<p>ಫಲಂ ಕ್ರಿಯಾ ವತಾಂ ಪುಂಸಾಮ್ ಸ್ವರ್ಗಾದ್ಯಂ ನಶ್ಚರಂ ಯತಃ ತಸ್ಮಾತ್ ಸ್ಥಾಯಿ ಫಲ ಪ್ರಾಪ್ತೈಃ ಜ್ಞಾನಮೇವ ಸಮಭ್ಯಸೇತ್ 16-28</p>	<p>ಕೇವಲ ಕರ್ಮವನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ನಶ್ಚರಗಳಾದ ಸ್ವರ್ಗಾದಿ ಫಲಗಳೇ ದೊರೆಯುವುವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ಥಿರವಾದ ಮುಕ್ತಿಫಲವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಜ್ಞಾನವನ್ನೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು.</p>	<p>ಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸಾದಿಯತ್ನೇನ ಸದ್ಗುರೋರ್ ಉಪದೇಶತಃ ಜ್ಞಾನಮೇವ ಸಮಭ್ಯಸೇತ್ ಕಿಮನ್ಯೇನ ಪ್ರಯೋಜನಮ್ 16-29</p>	<p>ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ (ವೇದಾಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ವೀರಶೈವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ) ಅಭ್ಯಾಸವೇ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಸದ್ಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶದಿಂದ ಜ್ಞಾನವನ್ನೇ ಅಭ್ಯಾಸಿಸಬೇಕು. ಉಳಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ?</p>

<p>ಜ್ಞಾನಂ ಪರಶಿವಾದ್ವೈತ- ಪರಿಪಾಕ ವಿನಿಶ್ಚಯಃ ಯೇನ ಸಂಸಾರ ಸಂಬಂಧ- ವಿನಿವೃತ್ತಿರ್ಭವೇತ್ ಸತಾಮ್ 30</p>	<p>ಪರಮ ಶಿವಾದ್ವೈತದಲ್ಲಿಯ ಪರಿಪಕ್ವವಾದ ನಿಶ್ಚಯವೇ ಜ್ಞಾನವು. ಇಂತಹ ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ಸತ್ತುರುಷರಿಗೆ ಸಂಸಾರಬಂಧನದ ನಿವೃತ್ತಿ ಉಂಟಾಗುವುದು.</p>	<p>ಶಿವಾತ್ಮಕಮಿದಂ ಸರ್ವಮ್ ಶಿವಾದನ್ಯನ್ನ ವಿದ್ಯತೇ ಶಿವೋಹಮಿತಿ ಯಾ ಬುದ್ಧಿಃ ತದೇವ ಜ್ಞಾನಮ್ ಉತ್ತಮಮ್ 31</p>	<p>ಈ ಕಾಣುವ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲವೂ ಶಿವಾತ್ಮಕವೇ ಆಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಶಿವನಿಗೆ ಅನ್ಯವಾದದ್ದು ಬೇರಾವುದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನೂ ಸಹ ಶಿವನೇ ಆಗಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನುವಂತಹ ಬುದ್ಧಿಯೇ (ತಿಳುವಳಿಕೆಯೇ) ಉತ್ತಮವಾದ ಜ್ಞಾನವೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವುದು.</p>
<p>ಅಂಧೋ ಯಥಾ ಪುರಸ್ಥಾನಿ ವಸ್ತುನಿ ಚ ನ ಪಶ್ಯತಿ ಜ್ಞಾನ ಹೀನ ಸ್ತಥಾ ದೇಹೀ ನಾತ್ಮಸ್ಥಂ ವೀಕ್ಷತೇ ಶಿವಮ್ 16-32</p>	<p>ಅಂಧನಾದ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಎದುರಿಗಿರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ನೋಡಲಾರನೋ, ಅದರಂತೆಯೇ ಜ್ಞಾನ ಹೀನನಾದ ಜೀವಿಯು ತನ್ನೊಳಗಿರುವ ಶಿವನನ್ನು ನೋಡಲಾರನು.</p>	<p>ಶಿವಸ್ಯ ದರ್ಶನಾತ್ ಪುಂಸಾಮ್ ಜನ್ಮರೋಗನಿವರ್ತನಮ್ ಶಿವದರ್ಶನ ಮಪ್ಯಾಹುಃ ಸುಲಭಂ ಜ್ಞಾನ ಚಕ್ಷುಷಾಮ್ 16-33</p>	<p>ಪುರುಷರಿಗೆ (ಜೀವಿಗಳಿಗೆ) ಶಿವ ದರ್ಶನದಿಂದಲೇ ಜನ್ಮರೋಗವು (ಜನನ-ಮರಣರೂಪವಾದ ಸಂಸಾರ ಬಂಧನವು) ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುವುದು. ಈ ಶಿವದರ್ಶನವು ಜ್ಞಾನ ಚಕ್ಷುಗಳಿಗೆ ಸುಲಭವಾದದ್ದೆಂದು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.</p>
<p>ದೀಪಂ ವಿನಾ ಯಥಾ ಗೇಹೇ ನಾಂಧಕಾರೋ ನಿವರ್ತತೇ ಜ್ಞಾನಂ ವಿನಾ ತಥಾ ಚಿತ್ತೇ ಮೋಹೋಪಿ ನ ನಿವರ್ತತೇ 16-34</p>	<p>ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಧಕಾರವು ದೀಪವಿಲ್ಲದೆ ಹೇಗೆ ತೊಲಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅದರಂತೆ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿಯ ಮೋಹವೂ ಸಹ ಶಿವಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗದು.</p>	<p>ಇತಿ ಜ್ಞಾನಾಗಮಸ್ಥಲಂ</p>	<p>ಅಥ ಸಕಾಯಸ್ಥಲಮ್</p>
<p>ಪರಸ್ಯ ಯಾ ತನುರ್ಜ್ಞೇಯಾ- ದೇಹ ಕರ್ಮಾಭಿಮಾನಿನಃ ತಯಾ ಸಕಾಯೋ ಲೋಕೋಯಂ ತದಾತ್ಮತ್ವ ನಿರೂಪಣಾತ್ 16-35</p>	<p>ನಾನು ಸ್ಥೂಲನು, ನಾನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಮುಂತಾದ ದೇಹ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಾದಿಗಳ ಅಭಿಮಾನವಿಲ್ಲದಿರುವ ಆ ಪರನ (ಶಿವಯೋಗಿಯ) ಯಾವ ಶರೀರವಿದೆಯೋ ಅದರಿಂದಲೇ ಈ ಜಗತ್ತು 'ಸಕಾಯ'ವೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಪರನ ದೇಹವೇ ಜನರಿಗೆ 'ಆತ್ಮ'ವೆಂಬುದಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.</p>	<p>ಕಾಯಂ ವಿನಾ ಸಮಸ್ತಾನಾಮ್ ನ ಕ್ರಿಯಾ ನ ಚ ಭಾವನಾ ನ ಜ್ಞಾನಂ ಯತ್ತತೋ ಯೋಗೀ ಕಾಯವಾನೇವ ಸಂಚರೇತ್ 16-36</p>	<p>ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಲಿ, ಭಾವನೆಯಾಗಲಿ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನವಾಗಲಿ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯೋಗಿಯಾದವನು ಕಾಯವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೇ ಸಂಚರಿಸಬೇಕು.</p>
<p>ಶಿವೈಕ ಜ್ಞಾನ ಯುಕ್ತಸ್ಯ ಯೋಗಿನೋಪಿ ಮಹಾತ್ಮನಃ ಕಾಯ ಯೋಗೇನ ಸಿದ್ಧಂತಿ ಭೋಗ ಮೋಕ್ಷಾ ದಯಃ ಸದಾ 37</p>	<p>ಶಿವೈಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದ ಯೋಗಿಗಳಾದ ಮಹಾತ್ಮರಿಗೂ ಸಹ ಕಾಯ ಸಂಬಂಧದಿಂದಲೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಭೋಗ ಮೋಕ್ಷಾದಿಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸುತ್ತವೆ.</p>	<p>ಕಾಷ್ಠಂ ವಿನಾ ಯಥಾ ವಹ್ನಿಃ ಜಾಯತೇ ನ ಪ್ರಕಾಶವಾನ್ ಮೂರ್ತಿಂ ವಿನಾ ತಥಾ ಯೋಗೀ ನಾತ್ಮ ತತ್ತ್ವ ಪ್ರಕಾಶವಾನ್ 16-38</p>	<p>ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಹೊರತಾಗಿ ಅಗ್ನಿಯು ಹೇಗೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ತೋರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅದರಂತೆ ದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಯೋಗಿಯು ತನ್ನ ಆತ್ಮತತ್ತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.</p>
<p>ಮೂರ್ತ್ಯಾತ್ಮ ನೈವ ದೇವಸ್ಯ ಯಥಾ ಪೂಜ್ಯತ್ವ ಕಲ್ಪನಾ ತಥಾ ದೇಹಾತ್ಮ ನೈವಾಸ್ಯ</p>	<p>ಮೂರ್ತಿರೂಪವಾದ ವಿಗ್ರಹವಿಲ್ಲದೆ ದೇವರಪೂಜೆಯು ಹೇಗೆ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅದರಂತೆ</p>	<p>ನಿಷ್ಕಲೋ ಹಿ ಮಹಾದೇವಃ ಪರಿಪೂರ್ಣಃ ಸದಾಶಿವಃ ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟ್ಯಾ ದಿ ಸಂಸಿದ್ಧ್ಯೈ</p>	<p>ಪರಿಪೂರ್ಣನು, ಸರ್ವದಾ ಮಂಗಲಮಯನೂ, ಸದಾಶಿವತತ್ತ್ವವೂ (ಪಂಚಸಾದಾಖ್ಯ, ಪಂಚಕಲೆ ಮತ್ತು ಪಂಚಶಕ್ತಿ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಪ್ರಾಕೃತ್ಯೈ ಸ್ಥಾನವೇ ಸದಾಶಿವತತ್ತ್ವವು)</p>

<p>ಪೂಜ್ಯತ್ವಂ ಪರಯೋಗಿನಃ 16-39</p>	<p>ದೇಹಸಂಬಂಧದಿಂದಲೇ ಪರ(ಶಿವ) ಯೋಗಿಗೂ ಪೂಜ್ಯತ್ವವು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.</p>	<p>ಮೂರ್ತಿಮಾನೇವ ಭಾಸತೇ 16-40</p>	<p>ಆದ ಆ ಮಹಾದೇವನು ನಿಷ್ಕಲನಾಗಿದ್ದಾನೆ (ನಿರಾಕಾರನಾಗಿದ್ದಾನೆ). ಅವನು ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಗಳ ಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ಮೂರ್ತಿಮಂತನಾಗಿ ತೋರುತ್ತಾನೆ.</p>
<p>ಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯಾ ದೇವತಾಃ ಸರ್ವಾಃ ಮುನಯೋಪಿ ಮುಮುಕ್ಷವಃ ಕಾಯವಂತೋ ಹಿ ಕುರ್ವಂತಿ ತಪಃ ಸರ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧಕಮ್ 16-41</p>	<p>ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳು, ಮುಮುಕ್ಷುಗಳಾದ ಎಲ್ಲಾ ಮುನಿಗಳು, ಸರ್ವಾರ್ಥಸಾಧಕವಾದ (ಸಕಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ) ತಪಸ್ಸನ್ನು ದೇಹಧಾರಿಗಳಾಗಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.</p>	<p>ತಪೋ ಹಿ ಮೂಲಂ ಸರ್ವಾಸಾಮ್ ಸಿದ್ಧೀನಾಂ ಯಜ್ಞಗ ತ್ರಯೇ ತಪಸ್ತತ್ಕಾಯ ಮೂಲಂ ಹಿ ತಸ್ಮಾತ್ ಕಾಯಂ ನ ಸಂತ್ಯಜೇತ್ 42</p>	<p>ಮೂರು ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಸಕಲ ಸಿದ್ಧಿಗಳಿಗೆ ತಪಸ್ಸೇ ಮೂಲ ಸಾಧನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಕಾಯವೇ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಜ್ಞಾನಿಯಾದವನು ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಡಕೂಡದು.</p>
<p>ಇತಿ ಸಕಾಯಸ್ಥಲಂ</p>	<p>ಅಥ ಅಕಾಯಸ್ಥಲಮ್</p>		
<p>ಔಪಚಾರಿಕ ದೇಹಿತ್ಯಾತ್ ಜಗದಾತ್ಮತ್ವ ಭಾವನಾತ್ ಮಾಯಾ ಸಂಬಂಧ ರಾಹಿತ್ಯಾತ್ ಅಕಾಯೋ ಹಿ ಪರಃ ಸ್ಮೃತಃ 16-43</p>	<p>ಆ ಸಕಾಯಸ್ಥಲದ ಪರಯೋಗಿಯು ಔಪಚಾರಿಕ ದೇಹವುಳ್ಳವನಾಗಿ (ದೇಹಾಭಿಮಾನ ಇಲ್ಲದವನಾಗಿ) ಜಗವೆಲ್ಲವೂ ತನ್ನ ಆತ್ಮವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಮತ್ತು ಮಾಯಾ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವನೋ ಆಗ ಅವನು ಅಕಾಯವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವನು.</p>	<p>ಪರಸ್ಯ ದೇಹ ಯೋಗೇಪಿ ನ ದೇಹಾಶ್ರಯ ವಿಕ್ರಿಯಾ ಶಿವಸ್ಯೇವ ಯತಸ್ತಸ್ಮಾತ್ ಅಕಾಯೋಯಂ ಪ್ರಕೀರ್ತಿತಃ 16-44</p>	<p>ಪರಯೋಗಿಗೆ ದೇಹ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅವನಿಗೆ ಶಿವನಂತೆ ದೇಹದಲ್ಲಿಯೆ ಕಾಯಾದಿ ವಿಕಾರಗಳು ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಯೋಗಿಯು ಅಕಾಯವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ.</p>
<p>ಪರಲಿಂಗೇ ವಿಲೀನಸ್ಯ ಪರಮಾನಂದ ಚಿನ್ಮಯೇ ಕುತೋ ದೇಹೇನ ಸಂಬಂಧೋ ದೇಹಿ ವದ್ಯಾಸನಂ ಭ್ರಮಃ 16-45</p>	<p>ಪರಮಾನಂದ ರೂಪವೂ, ಚಿನ್ಮಯವೂ ಆದ ಆ ಪರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ವಿಲೀನನಾದ ಆ ಯೋಗಿಗೆ ದೇಹಸಂಬಂಧವು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವನು ದೇಹಿಯಂತೆ ತೋರುವುದು (ದೇಹಧಾರಿಯಂತೆ ತೋರುವುದು) ಭ್ರಮೆಯೇ ಆಗಿದೆ.</p>	<p>ದೇಹಾಭಿಮಾನ ಹೀನಸ್ಯ ಶಿವಭಾವೇ ಸ್ಥಿತಾತ್ಮನಃ ಜಗದೇತಚ್ಚರೀರಂ ಸ್ಯಾತ್ ದೇಹೇನೈಕೇನ ಕಾ ವ್ಯಥಾ 16-46</p>	<p>ದೇಹಾಭಿಮಾನಹೀನನಾಗಿ ಶಿವೋಹಂ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಥಿತನಾಗಿರುವ ಆ ಪರ ಯೋಗಿಗೆ ಈ ಸಮಸ್ತ ಜಗವೆಲ್ಲವೂ ಶರೀರವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದ ಮೇಲೆ, ಅವನಿಗಿರುವ ಈ ಒಂದು ದೇಹದಿಂದ ಯಾವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ತಾನೇ ಉಂಟಾದೀತು?</p>
<p>ಶಿವಜ್ಞಾನೈಕ ನಿಷ್ಠಸ್ಯ ನಾಹಂಕಾರ ಭವಭ್ರಮಃ ನ ಚೇಂದ್ರಿಯಭವಂ ದುಃಖಮ್ ತ್ಯಕ್ತ ದೇಹಾಭಿಮಾನಿನಃ 16-47</p>	<p>ದೇಹಾಭಿಮಾನವನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ, ಶಿವಜ್ಞಾನವೊಂದರಲ್ಲಿಯೇ ನಿಷ್ಠನಾದ ಆ ಪರಯೋಗಿಗೆ ಅಹಂಕಾರದಿಂದಂಟಾದ ಭ್ರಮೆಯೇ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಿಂದಂಟಾದ ದುಃಖವೇ ಆಗಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.</p>	<p>ನ ಮನುಷ್ಯೋ ನ ದೇವೋಹಮ್ ನ ಯಕ್ಷೋ ನೈವ ರಾಕ್ಷಸಃ ಶಿವೋಹಮಿತಿ ಯೋ ಬುದ್ಧ್ಯಾ ತ್ ತಸ್ಯ ಕಿಂ ದೇಹಕರ್ಮಣಾ 16-48</p>	<p>ನಾನು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ, ನಾನು ದೇವನಲ್ಲ, ನಾನು ಯಕ್ಷನಲ್ಲ, ನಾನು ರಾಕ್ಷಸನಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಶಿವನೇ ಇದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಂದ ಯಾರು ಇರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಂತಹವನಿಗೆ ದೇಹ ಕರ್ಮದಿಂದ (ದೇಹ ವ್ಯವಹಾರದಿಂದ) ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.</p>
<p>ಇತಿ ಅಕಾಯಸ್ಥಲಂ</p>		<p>ಅಥ ಪರಕಾಯಸ್ಥಲಮ್</p>	

<p>ವಶೀಕೃತತ್ವಾತ್ ಪ್ರಕೃತೇಃ ಮಾಯಾಮಾರ್ಗಾತಿ ವರ್ತನಾತ್ ಪರಕಾಯೋಯಮಾಖ್ಯಾತಃ ಸತ್ಯಜ್ಞಾನ ಸುಖಾತ್ಮಕಃ 16-49</p>	<p>ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ವಶದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಮತ್ತು ಮಾಯಾಮಾರ್ಗವನ್ನು ಮೀರಿ ನಿಂತಿರುವ ಆ ಅಕಾಯವೇ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪಾತ್ಮಕ ನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಪರಕಾಯನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.</p>	<p>ಪರಬ್ರಹ್ಮ ವಪುರ್ಯಸ್ಯ ಪ್ರಬೋಧಾನಂದ ಭಾಸುರಮ್ ಪ್ರಾಕೃತೇನ ಶರೀರೇಣ ಕಿಮೇತೇನಾಸ್ಯ ಜಾಯತೇ 16-50</p>	<p>ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಪರಶಿವ ಬ್ರಹ್ಮವೇ ಯಾರಿಗೆ ಶರೀರವಾಗಿದೆಯೋ ಅಂತಹ ಪರಕಾಯನಾದ ಯೋಗಿಗೆ ಈ ಪ್ರಾಕೃತವಾದ ಶರೀರದಿಂದ ಯಾವ ಹಾನಿಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.</p>
<p>ಸಮ್ಯಗ್ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಸಂದಗ್ಧ ಜನ್ಮಬೀಜ ಕಲೇವರಃ ಶಿವತತ್ತ್ವ ವಲಂಬೀ ಯಃ ಪರಕಾಯಃ ಸ ಉಚ್ಯತೇ 16-51</p>	<p>ಸಮ್ಯಕ್ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ (ಶಿವಾದ್ವೈತ ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ) ಜನ್ಮಬೀಜವನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿದ ಮತ್ತು ಶಿವತತ್ತ್ವವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ ಯೋಗಿಯೇ ಪರಕಾಯನೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.</p>	<p>ಇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಮನೋವೃತ್ತಿ- ವಾಸನಾಃ ಕರ್ಮ ಸಂಭವಾಃ ಯತ್ರ ಯಾಂತಿ ಲಯಂ ತೇನ ಸಕಾಯೋಯಂ ಪರಾತ್ಮನಾ 16-52</p>	<p>ಕರ್ಮಪಾಶದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಮತ್ತು ಮನೋ ವೃತ್ತಿಯ ವಾಸನೆಗಳು ಮತ್ತು ದಶೇಂದ್ರಿಯ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ಯಾವ ಪರಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ಲಯವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತವೆಯೋ, ಆ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಯಾರಿಗೆ ಕಾಯವಾಗಿದೆಯೋ ಅವನೇ ಪರ ಕಾಯ ನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು.</p>
<p>ಪರಾಹಂತಾ ಮನುಪ್ರಾಪ್ಯ ಪಶ್ಯೇದ್ ವಿಶ್ವಂ ಚಿದಾತ್ಮಕಮ್ ಸದೇಹೋತಿ ಭ್ರಮಸ್ತಸ್ಯ ನಿಶ್ಚಿತಾ ಹಿ ಶಿವಾತ್ಮತಾ 16-53</p>	<p>ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ನಾನು ಎಂಬ ಪರಾಹಂತಾ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿಮಾಡಿಕೊಂಡು, ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಚಿದಾತ್ಮಕವಾಗಿ ನೋಡುವ ಈ ಪರಯೋಗಿಯು ಸದೇಹಿ ಎನ್ನುವುದು ಭ್ರಾಂತಿಯು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನ ದೇಹವೂ ಸಹ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಶಿವಾತ್ಮರೂಪವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.</p>	<p>ಸ್ವ ಸ್ವರೂಪಂ ಚಿದಾಕಾರಮ್ ಜ್ಯೋತಿಃ ಸಾಕ್ಷಾ ದ್ವಿ ಚಿಂತಯನ್ ದೇಹ ವಾನಪಿ ನಿರ್ದೇಹೋ ಜೀವನ್ ಮುಕ್ತೋ ಹಿ ಸಾಧಕಃ 16-54</p>	<p>ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಚಿದಾಕಾರವಾದ ಜ್ಯೋತಿಯೆಂದು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಪರಕಾಯ ಸ್ಥಲದ ಸಾಧಕನು ದೇಹಧಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ನಿರ್ದೇಹಿಯೂ (ದೇಹ ಭಾವನೆ ಇಲ್ಲದವನೂ ಮತ್ತು ಪುನಃ ದೇಹಾಂತರವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದವನು), ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ</p>
<p>ದೇಹಸ್ತಿಷ್ಠತು ವಾ ಯಾತು ಯೋಗಿನಃ ಸ್ವಾತ್ಮಬೋಧಿನಃ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿರ್ ಭವೇತ್ ಸದ್ಯಃ ಚಿದಾನಂದ ಪ್ರಕಾಶಿನೀ 16-55</p>	<p>ಸ್ವಸ್ವರೂಪ ಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನನಾದ ಪರಕಾಯ ಯೋಗಿಯು ಸ್ಥೂಲದೇಹವು ಇರಲಿ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲದೆ ಇರಲಿ ಚಿದಾನಂದ ಪ್ರಕಾಶವಾದ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯು ತಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.</p>	<p>ಆತ್ಮಜ್ಞಾನಾ ವಸಾನಂ ಹಿ ಸಂಸಾರ ಪರಿಪೀಡನಮ್ ಸೂರ್ಯೋದಯೇಪಿ ಕಿಂ ಲೋಕಃ ತಿಮಿರೇಣೋ ಪರುದ್ಧ್ಯ ತೇ 16-56</p>	<p>ಸಂಸಾರ ಪೀಡೆಯು (ಜನನ ಮರಣ ರೂಪವಾದ ಸಂಸಾರ ಬಾಧೆಯು) ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವಾಗುವವರೆವಿಗಿ ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತದೆ) ಸೂರ್ಯೋದಯವಾದ ಮೇಲೆಯೂ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕತ್ತಲೆಯು ವ್ಯಾಪಿಸಿ ರುವುದುಂಟೇ? (ಸೂರ್ಯೋದಯವಾದ ಮೇಲೆ ಕತ್ತಲೆಯು ಇಲ್ಲವಾಗುವಂತೆ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವಾದ ನಂತರ ಸಂಸಾರ ಬಾಧೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ).</p>
<p>ದೇಹಾಭಿಮಾನ ನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಕಲಾತೀತ ಪದಾಶ್ರಯಃ ಕಥಂ ಯಾತಿ ಪರಿಚ್ಛೇದಮ್ ಶರೀರೇಷು ಮಹಾಬುಧಃ 16-57</p>	<p>ದೇಹಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾದ, ನಿವೃತ್ಯಾದಿ ಕಲೆಗಳಿಗೆ ಅತೀತವಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಮಹಾಬುಧನಾದ (ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಯಾದ)</p>	<p>ಪರಕಾಯ ಯೋಗಿಯು ಶರೀರಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಪರಿಚ್ಛಿನ್ನನಾದಾನು?</p>	<p>ಇತಿ ಪರಕಾಯಸ್ಥಲಮ್ ಅಥ ಧರ್ಮಾಚಾರ ಸ್ಥಲಮ್</p>

<p>ತಸ್ಯೈವ ಪರಕಾಯಸ್ಯ ಸಮಾಚಾರೋ ಯ ಇಷ್ಟತೇ ಸ ಧರ್ಮಃ ಸರ್ವ ಲೋಕಾನಾಮ್ ಉಪಕಾರಾಯ ಕಲ್ಯಾಣೇ 16-58</p>	<p>ಆ ಪರಕಾಯನಾದ ಯೋಗಿಗೆ ಯಾವ ಆಚಾರವು ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಆ ಆಚಾರವೇ ಧರ್ಮವು. ಈ ಧರ್ಮವೇ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಜನರ ಉಪಕಾರವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ.</p>	<p>ಅಹಿಂಸಾ ಸತ್ಯಮಸ್ತೇಯಮ್ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಂ ದಯಾ ಕ್ಷಮಾ ದಾನಂ ಪೂಜಾ ಜಪೋ ಧ್ಯಾನಮ್ ಇತಿ ಧರ್ಮಸ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಃ 16-59</p>	<p>ಅಹಿಂಸೆ, ಸತ್ಯ, ಅಸ್ತೇಯ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆ, ದಯೆ, ಕ್ಷಮೆ, ದಾನ, ಪೂಜೆ, ಜಪ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನ - ಈ ಹತ್ತು ಧರ್ಮವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಸಾಧನಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ (ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹಿಂಸಿಸದೆ ಇರುವುದು, ಸತ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಯುವುದು, ಪರ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಅಪರಿಹರಿಸದೇ ಇರುವುದು, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದು, ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು, ಸೈರಣೆ, ದಾನ, ಶಿವಲಿಂಗ ಪೂಜೆ, ಶಿವಮಂತ್ರ, ಜಪ ಮತ್ತು ಶಿವಧ್ಯಾನ - ಈ ಹತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳು ಧರ್ಮಸಂಗ್ರಹದ ಕಾರಣಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ).</p>
<p>ಶಿವೇನ ವಿಹಿತೋ ಯಸ್ಮಾತ್ ಆಗಮೈರ್ ಧರ್ಮ ಸಂಗ್ರಹಃ ತಸ್ಮಾತ್ತಮಾಚರನ್ ವಿದ್ವಾನ್ ತತ್ರ ಸಾದಾಯ ಕಲ್ಯಾಣೇ 16-60</p>	<p>ಈಗ ಹೇಳಿದ ಅಹಿಂಸಾದಿ ಧರ್ಮಸಂಗ್ರಹಗಳು ಆಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವನಿಂದ ವಿಹಿತಗಳಾಗಿವೆ (ವಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ). ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ವಿದ್ವಾಂಸನು ಶಿವನ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು (ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು) ಪಡೆಯಲು ಸಮರ್ಥನಾಗುವನು.</p>	<p>ಅಧರ್ಮಂ ನ ಸ್ವಶೇತ್ ಕಿಂಚಿದ್ ವಿಹಿತಂ ಧರ್ಮ ಮಾಚರೇತ್ ತಂ ಚ ಕಾಮ ವಿನಿರ್ಮುಕ್ತಮ್ ತಮಪಿ ಜ್ಞಾನ ಪೂರ್ವಕಮ್ 16-61</p>	<p>ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕೂಡ ಅಧರ್ಮಾಚರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಕೂಡದು. ಕೇವಲ ವಿಹಿತ ಧರ್ಮಗಳನ್ನೇ (ಅಹಿಂಸಾದಿ ಧರ್ಮಗಳನ್ನೇ) ಆಚರಿಸಬೇಕು. ಅವುಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುವಾಗ 'ಕಾಮ ವಿನಿರ್ಮುಕ್ತ' ವಾಗಿ (ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ) ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆಚರಿಸಬೇಕು.</p>
<p>ಆತ್ಮವತ್ ಸರ್ವ ಭೂತಾನಿ ಸಂಪಶ್ಯೇದ್ ಯೋಗ ವಿತ್ತಮಃ ಜಗದೇಕಾತ್ಮತಾ ಭಾವಾತ್ ನಿಗ್ರಹಾದಿ ವಿರೋಧತಃ 16-62</p>	<p>ಯೋಗವನ್ನು ಬಲ್ಲ ಈ ಯೋಗೀಶ್ವರನು ಜಗತ್ತೆಲ್ಲವನ್ನು ಏಕಾತ್ಮ ಭಾವದಿಂದ (ಒಂದೇ ಆದ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪವೆಂಬ ಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುವ) ನಿಗ್ರಹಾದಿಗಳಿಲ್ಲದೆ (ನಿಗ್ರಹ, ಅನುಗ್ರಹಾದಿ ಭಾವನೆಗಳಿಲ್ಲದೆ) ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ತನ್ನಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ.</p>	<p>ಏಕ ಏವ ಶಿವಃ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಜಗದೇತ ದಿತಿ ಸ್ಫುಟಮ್ ಪಶ್ಯತಃ ಕಿಂ ನ ಜಾಯೇತ ಮಮಕಾರೋ ಹಿ ವಿಭ್ರಮಃ 16-63</p>	<p>ಈ ಜಗವೆಲ್ಲವೂ ಒಬ್ಬನೇ ಆದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿವನೇ ಆಗಿರುವನು. ಇದು ನಿಶ್ಚಯವಾದುದು. ಹೀಗೆ ನೋಡುವ ಯೋಗಿಗೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಏನು ತಾನೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ (ಯಾವುದು ತಾನೇ ದುರ್ಲಭವು). ಇನ್ನು ಇದು ನನ್ನದು ಮತ್ತು ಇದು ತನ್ನದೆಂಬ ಮಮಕಾರವಾದರು ವಿಶೇಷವಾದ ಭ್ರಮೆಯಾಗಿದೆ(ಈಭ್ರಾಂತಿಯು ಯೋಗಿ ಯಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ).</p>
<p>ಧರ್ಮ ಏವ ಸಮಸ್ತಾನಾಮ್ ಯತಃ ಸಂಸಿದ್ಧಿ ಕಾರಣಮ್ ನಿಃಸ್ಪೃಹೋಪಿ ಮಹಾಯೋಗೀ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗಂ ಚ ನ ತ್ಯಜೇತ್ 64</p>	<p>ಸರ್ವರಿಗೂ ಸಂಸಿದ್ಧಿಗೆ ಕಾರಣವಾದುದು (ಭೋಗ ಮೋಕ್ಷಗಳ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಕಾರಣವಾದುದು) ಧರ್ಮವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಹಾಯೋಗಿಯು ನಿಃಸ್ಪೃಹನಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯನ್ನು ಬಿಡಕೂಡದು.</p>	<p>ಜ್ಞಾನಾಮೃತೇನ ತ್ಯಪೋಪಿ ಯೋಗೀ ಧರ್ಮಂ ನ ಸಂತ್ಯಜೇತ್ ಆಚಾರಂ ಮಹತಾಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಪ್ರವರ್ತಂತೇ ಹಿ ಲೌಕಿಕಾಃ 16-65</p>	<p>ಯೋಗಿಯಾದವನು ಜ್ಞಾನಾಮೃತದಿಂದ (ಶಿವಜ್ಞಾನಾಮೃತದಿಂದ) ತ್ಯಪನಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಧರ್ಮವನ್ನು (ಅಹಿಂಸಾದಿ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು) ಬಿಡಕೂಡದು. ಏಕೆಂದರೆ ಮಹಾತ್ಮರ ಆಚಾರವನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಲೌಕಿಕರು (ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು) ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ (ಆದ್ದರಿಂದ ಲೋಕ</p>

			ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಧರ್ಮವನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕು).
ಸದಾಚಾರ ಪ್ರಿಯಃ ಶಂಭುಃ ಸದಾಚಾರೇಣ ಪೂಜ್ಯತೇ ಸದಾಚಾರಂ ವಿನಾ ತಸ್ಯ ಪ್ರಸಾದೋ ನೈವ ಜಾಯತೇ 16-66	ಶಂಭುವು ಸದಾಚಾರ ಪ್ರಿಯನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನು ಸದಾಚಾರಗಳಿಂದಲೇ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಸದಾಚಾರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಶಿವನ ಪ್ರಸಾದವು ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ.	ಇತಿ ಧರ್ಮಾಚಾರಸ್ಥಲಂ	ಅಥ ಭಾವಾಚಾರಸ್ಥಲಮ್
ಭಾವ ಏವಾಸ್ಯ ಸರ್ವೇಷಾಮ್ ಭಾವಾಚಾರಃ ಪ್ರಕೀರ್ತಿತಃ ಭಾವೋ ಮಾನಸ ಚೇಷ್ಟಾತ್ಮಾ ಪರಿಪೂರ್ಣಃ ಶಿವಾಶ್ರಯಃ 16-67	ಈ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಧರ್ಮಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನಯೋಗಿಯ ಭಾವವೇ ಲೋಕದ ಜನರಿಗೆಲ್ಲಾ ಭಾವಾಚಾರವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವುದು (ಭಾವವೆಂದರೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶಿವನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಮನೋವೃತ್ತಿ ರೂಪವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು).	ಭಾವನಾ ವಿಹಿತಂ ಕರ್ಮ ಪಾವನಾದಪಿ ಪಾವನಮ್ ತಸ್ಮಾತ್ ಭಾವ ನಯಾ ಯುಕ್ತಮ್ ಪರ ಧರ್ಮಂ ಸಮಾಚರೇತ್ 16-68	ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕರ್ಮವೇ ಅತ್ಯಂತ ಪವಿತ್ರವಾದುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠ(ಪರ)ವಾದ ಶಿವ ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯನ್ನು ಭಾವಯುಕ್ತವಾಗಿಯೇ ಆಚರಿಸಬೇಕು.
ಭಾವೇನ ಹಿ ಮನಃ ಶುದ್ಧಿಃ ಭಾವ ಶುದ್ಧಿಶ್ಚ ಕರ್ಮಣಾ ಇತಿ ಸಂಚಿಂತ್ಯ ಮನಸಾ ಯೋಗೀ ಭಾವಂ ನ ಸಂತ್ಯಜೇತ್ 69	ಭಾವದಿಂದಲೇ (ಶಿವಭಾವನೆಯಿಂದಲೇ) ಮನಸ್ಸಿನ ಶುದ್ಧಿಯಾಗುವುದು. ಅದರಂತೆ ಆ ಶುದ್ಧವಾದ ಭಾವದಿಂದಲೇ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲಸಿದ್ಧಿಯು ಆಗುವುದು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿದ ಯೋಗಿಯು ಭಾವವನ್ನು ಎಂದೂ ತ್ಯಜಿಸಬಾರದು.	ಶಿವಭಾವ ನಯಾ ಸರ್ವಮ್ ನಿತ್ಯ ನೈಮಿತ್ತಿಕಾದಿಕಮ್ ಕುರ್ವನ್ನಪಿ ಮಹಾ ಯೋಗೀ ಗುಣದೋಷೈರ್ನ ಬಾಧ್ಯತೇ 16-70	ಮಹಾಯೋಗಿಯು ಶಿವಭಾವನೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕಾದಿ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ಆ ಕರ್ಮ ಸಂಬಂಧಿಗಳಾದ ಗುಣದೋಷಗಳಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಬಾಧೆಯೂ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
ಅಂತಃ ಪ್ರಕಾಶ ಮಾನಸ್ಯ ಸಂವಿತ್ ಸೂರ್ಯಸ್ಯ ಸಂತತಮ್ ಭಾವೇನ ಯದುಪಸ್ಥಾನಮ್ ತತ್ ಸಂಧ್ಯಾ ವಂದನಂ ವಿದುಃ 16-71	ತನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ (ತನ್ನ ಉದ್ಭವ ಹೃತ್ಕಮಲದಲ್ಲಿ) ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿರುವ ಸಂವಿತ್ ಸೂರ್ಯನನ್ನು (ಜ್ಞಾನಸೂರ್ಯನನ್ನು) ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಯಾವ ಉಪಸ್ಥಾನವಿದೆಯೋ (ಉಪಾಸನೆ ಯಿದೆಯೋ)ಅದನ್ನು ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಯನ್ನಾಗಿ ವಿಧರು(ವೀರಶೈವ ಆಚಾರ್ಯರು)ತಿಳಿ ದಿರುತ್ತಾರೆ.	ಆತ್ಮ ಜ್ಯೋತಿಷಿ ಸರ್ವೇಷಾಮ್ ವಿಷಯಾಣಾಂ ಸಮರ್ಪಣಮ್ ಅಂತರ್ಮುಖೇನ ಭಾವೇನ ಹೋಮಕರ್ಮತಿ ಗೀಯತೇ 16-72	ತನ್ನ ಆತ್ಮಜ್ಯೋತಿಯಲ್ಲಿ (ಚಿದಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ) ಅಂತರ್ಮುಖವಾದ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡುವುದೇ (ಸಾಗರ ತರಂಗ ನ್ಯಾಯದಂತೆ ಲಯ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದೇ) ಹೋಮಕರ್ಮವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.
ಭಾವಯೇತ್ ಸರ್ವಕರ್ಮಾಣಿ ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕಾನಿ ಚ ಶಿವಪ್ರೀತಿ ಕರಾಣ್ಯೇವ ಸಂಗರಾಹಿತ್ಯ ಸಿದ್ಧಯೇ 16-73	ಸಂಗರಾಹಿತ್ಯದ ಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ (ಸಂಸಾರ ಬಂಧನದ ನಿವೃತ್ತಿಗಾಗಿ) ತಾನು ಮಾಡುವ ಸರ್ವ ನಿತ್ಯಕರ್ಮ ಮತ್ತು ನೈಮಿತ್ತಿಕ ಕರ್ಮಗಳು ಶಿವನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು	ಶಿವೇ ನಿವೇಶ್ಯ ಸಕಲಮ್ ಕಾರ್ಯಕಾರ್ಯಂ ವಿವೇಕತಃ ವರ್ತತೇ ಯೋ ಮಹಾಭಾಗಃ ಸ ಸಂಗ ರಹಿತೋ ಭವೇತ್ 16-74	ವಿವೇಕದಿಂದ (ಮಾಡುವವನೂ ನೀನೇ, ಮಾಡಿಸುವವನೂ ನೀನೆ ಮತ್ತು ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಫಲವೂ ನೀನೆ ಎಂಬ ವಿವೇಕಬುದ್ಧಿಯಿಂದ) ಯಾವ ಮಹಾನುಭಾವನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಅಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು (ಮಾಡಬೇಕಾದ ಮತ್ತು

	ಉಂಟು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇವೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕು.		ಮಾಡಬಾರದ) ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಶಿವನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುವನೋ ಅವನೇ ಸಂಗ ರಹಿತ ನಾಗುವನು.
ಆತ್ಮಾನಮಖಿಲಂ ವಸ್ತು ಶಿವಮಾನಂದ ಚಿನ್ಮಯಮ್ ಏಕಭಾವೇನ ಸತತಮ್ ಸಂಪಶ್ಯನ್ನೇವ ಪಶ್ಯತಿ 16-75	ತನ್ನನ್ನು, ಸಕಲ ಜಗತ್ತನ್ನು ಮತ್ತು ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪನಾದ ಶಿವನನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದೇ ಭಾವದಿಂದ ಯಾರು ನೋಡುವನೋ ಅವನೇ ಶಿವಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುವನು.	ಇತಿ ಭಾವಾಚಾರ ಸ್ಥಲಂ	ಅಥ ಜ್ಞಾನಾಚಾರ ಸ್ಥಲಮ್
ಅಸ್ಯ ಜ್ಞಾನ ಸಮಾಚಾರೋ ಯೋಗಿನಃ ಸರ್ವ ದೇಹಿನಾಮ್ ಜ್ಞಾನಾಚಾರೋ ಯದುಕ್ತೋಯಮ್ ಜ್ಞಾನಾಚಾರಃ ಸ ಕಥ್ಯತೇ 16-76	ಭಾವಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನನಾದ ಯೋಗೀಶ್ವರನ ಯಾವ ಜ್ಞಾನಾಚಾರವಿದೆಯೋ (ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಆಚಾರವಿದೆಯೋ) ಅದುವೇ ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನಾಚಾರವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.	ಶಿವಾದ್ವೈತ ಪರಂ ಜ್ಞಾನಮ್ ಜ್ಞಾನ ಮಿತ್ಯುಚ್ಯತೇ ಬುದ್ಧಿಃ ಸಿದ್ಧೇನ ವಾಪ್ಯ ಸಿದ್ಧೇನ ಫಲಂ ಜ್ಞಾನಾಂತರೇಣ ಕಿಮ್ 16-77	ಶಿವಾದ್ವೈತ ಪರವಾದ ಜ್ಞಾನವೇ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಜ್ಞಾನವೆಂಬುದಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಜ್ಞಾನಗಳು ಸಿದ್ಧವಾದರೇನು ಅಥವಾ ಅಸಿದ್ಧವಾದರೇನು? ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.
ನಿರ್ಮಲಂ ಹಿ ಶಿವ ಜ್ಞಾನಮ್ ನಿಃಶ್ರೇಯಸಕರಂ ಪರಮ್ ರಾಗದ್ವೇಷಾದಿ ಕಲುಷಮ್ ಭೂಯಃ ಸಂ ಸೃತಿ ಕಾರಣಮ್ 16-78	ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಶಿವಜ್ಞಾನವು (ಶಿವಾದ್ವೈತ ಜ್ಞಾನವು) ನಿರ್ಮಲವಾದುದು ಮತ್ತು ನಿಃಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಾದುದು (ಮುಕ್ತಿ ಪರವಾದುದು). ಇನ್ನೂ ರಾಗ ದ್ವೇಷಾದಿಗಳಿಂದ ಕಲುಷಿತವಾದ (ದೂಷಿತವಾದ) ದ್ವೈತ ಜ್ಞಾನವಾದರೋ ಮತ್ತೆ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದು (ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿವಾದ್ವೈತಜ್ಞಾನವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು).	ಪರಿಪೂರ್ಣಂ ಮಹಾಜ್ಞಾನಮ್ ಪರತತ್ತ್ವ ಪ್ರಕಾಶಕಮ್ ಅವಲಂಬ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತೋ ಯೋ ಜ್ಞಾನಾಚಾರಃ ಸ ಉಚ್ಯತೇ 16-79	ಪರಶಿವ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸುವ, ಅಖಂಡವಾದ ಮಹಾಜ್ಞಾನವನ್ನು (ಶಿವಾದ್ವೈತ ಜ್ಞಾನವನ್ನು) ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾವ ಆಚರಣೆಯು ನಡೆಯಲ್ಪಡುವುದೋ ಅದನ್ನೇ ಜ್ಞಾನಾಚಾರವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.
ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪೇ ಪರೇ ಧಾಮ್ನಿ ನಿಷ್ಕಲೇ ಶಿವನಾಮನಿ ಜ್ಞಾನೇನ ಯೋಜಯೇತ್ ಸರ್ವಮ್ ಜ್ಞಾನಾಚಾರೀ ಪ್ರಕೀರ್ತಿತಃ 16-80	ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪವಾದ (ಭೇದರಹಿತವಾದ), ನಿಷ್ಕಲವಾದ (ನಿರವಯವವಾದ) ಶಿವನೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಪರಂಧಾಮದಲ್ಲಿ (ಪರಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ) ಸರ್ವವನ್ನು (ಜಗತ್ತೆಲ್ಲವನ್ನೂ) ಜ್ಞಾನದಿಂದ (ಅಭೇದಜ್ಞಾನದಿಂದ) ಯಾವ ಯೋಗಿಯು ಸಂಯೋಜಿಸುವನೋ (ಕೂಡಿಸುವನೋ) ಅವನೇ ಜ್ಞಾನಾಚಾರಿಯೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವನು.	ಜ್ಞಾನಂ ಮುಕ್ತಿಪ್ರದಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಗುರುದೃಷ್ಟಿ ಪ್ರಸಾದತಃ ಕಃ ಕುರ್ಯಾತ್ ಕರ್ಮ ಕಾರ್ಪಣ್ಯೇ ವಾಂಛಾಂ ಸಂಸಾರ ವರ್ಧನೇ 16-81	ಮುಕ್ತಿ ದಾಯಕವಾದ ಶಿವಾದ್ವೈತ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಗುರು (ಕೃಪಾ) ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಬಳಿಕ, ಸಂಸಾರವರ್ಧಕವಾದ ಕರ್ಮ ಕಾರ್ಪಣ್ಯದಲ್ಲಿ (ಕರ್ಮ ಕೋಟಲೆಗಳಲ್ಲಿ) ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾರು ತಾನೇ ಇಚ್ಛಿಸಬಲ್ಲರು?
ಕರ್ಮ ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿನಾ ದಗ್ಧಮ್ ನ ಪ್ರರೋಹೇತ್ ಕಥಂಚನ	ಯಾವ ಕರ್ಮವನ್ನು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಕಾರಣವನ್ನಾಗಿ ಹೇಳುವರೋ ಮತ್ತು ಯಾವ ಕರ್ಮವು	ಜ್ಞಾನೇನ ಹೀನಃ ಪುರುಷಃ ಕರ್ಮಣಾ ಬದ್ಧ್ಯತೇ ಸದಾ 	ಶಿವಾದ್ವೈತ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಪುರುಷನು ಕರ್ಮಜಾಲದಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಶಿವಾದ್ವೈತ

<p>ಯದಾಹುಃ ಸಂಸೃತೇರ್ಮೂಲಮ್ ಪ್ರವಾಹಾನುಗತಂ ಬುಧಾಃ 16-82</p>	<p>ಜಲಪ್ರವಾಹ ನ್ಯಾಯದಂತೆ ಆನಾದಿಯಾಗಿ ಶರೀರವನ್ನು ಬಳಿವಿಡಿದು ಬಂದಿರುವುದೋ ಆ ಕರ್ಮವನ್ನು ಶಿವಾದ್ವೈತ ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಸುಡಲಾಗಿ ಅದು ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಪುನಃ ಅಂಕುರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.</p>	<p>ಜ್ಞಾನಿನಃ ಕರ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪಾ ಭವಂತಿ ಕಿಲ ನಿಷ್ಕಲಾಃ 16-83</p>	<p>ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕರ್ಮಗಳು ನಿಷ್ಕಲವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳು ಬಂಧನ ಕಾರಿ ಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.</p>
<p>ಶುದ್ಧಾಚಾರೇ ಶುದ್ಧಭಾವೋ ವಿವೇಕೀ ಜ್ಯೋತಿಃ ಪಶ್ಯನ್ ಸರ್ವತ ಶ್ಚೈವ ಮೇಕಮ್ ಜ್ಞಾನ ಧ್ವಸ್ತ ಪ್ರಾಕೃತಾತ್ಮ ಪ್ರಪಂಚಃ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತ ಶ್ಚೇಷ್ಠತೇ ದಿವ್ಯಯೋಗೀ 16-84</p>	<p>ಶುದ್ಧಾಚಾರಿಯು (ಧರ್ಮಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನನು) ಶುದ್ಧ ಭಾವವುಳ್ಳವನೂ (ಭಾವಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನನೂ ಆದ) ಮತ್ತು ವಿವೇಕಿಯೂ (ಜ್ಞಾನಚಾರಸ್ಥಲದ ಯೋಗಿಯು) ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋತಿ ರೂಪನಾದ ಶಿವನೊಬ್ಬನನ್ನೇ ಕಾಣುತ್ತಾ, ತನಗುಂಟಾದ ಆ ಶಿವಾದ್ವೈತ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿ ಜನ್ಯವಾದ ದೇಹ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿಕೊಂಡ (ದೇಹಾಭಿಮಾನವನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯ ಭೇದಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿಕೊಂಡ) ಆ ದಿವ್ಯಯೋಗಿಯು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾನೆ.</p>		
<p>ಇತಿ ಜ್ಞಾನಾಚಾರಸ್ಥಲಂ ಪರಿಸಮಾಪ್ತಂ ಓಂ ತತ್ಸತ್ ಇತಿ ಶ್ರೀ ಶಿವಗೀತೇಷು ಸಿದ್ಧಾಂತಾಗಮೇಷು ಶಿವಾದ್ವೈತ ವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಶಿವಯೋಗ ಶಾಸ್ತ್ರೇ ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾಗಸ್ತು ಸಂವಾದೇ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮನಿರ್ಣಯೇ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ವಿರಚಿತೇ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣೌ ಲಿಂಗ ಸ್ಥಲಾಂತರ್ಗತ ಮಾಹೇಶ್ವರ ಸ್ಥಲೇ ಕ್ರಿಯಾಗಮ ಸ್ಥಲಾದಿ ನವ ವಿಧ ಸ್ಥಲ ಪ್ರಸಂಗೋ ನಾಮ ಷೋಡಶಃ ಪರಿಚ್ಛೇದಃ </p>			

<p>ಧೃತಶ್ರೀಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಃ ಪ್ರಯತೋ ರಿಂಗಧಾರಕಃ ಜಪೇತ್ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀವಿದ್ಯಾಮ್ ಶಿವತತ್ತ್ವಪ್ರಬೋಧಿನೀಮ್ 8-1 ಶಿವತತ್ತ್ವಾತ್ ಪರಂ ನಾಸ್ತಿ ಯಥಾ ತತ್ತ್ವಾಂತರಂ ಮಹತ್ ತಥಾ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀಮಂತ್ರಾತ್ ನಾಸ್ತಿ ಮಂತ್ರಾಂತರಂ ಮಹತ್ 8-2</p>	<p>ಜ್ಞಾತೇ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀಮಂತ್ರೇ ಕಿಂ ವಾ ಮಂತ್ರಾಂತರೈಃ ಫಲಮ್ ಜ್ಞಾತೇ ಶಿವೇ ಜಗನ್ನೂಲೇ ಕಿಂ ಫಲಂ ದೇವತಾಂತರೈಃ 8-3 ಸಪ್ರಕೋಟಿಷು ಮಂತ್ರೇಷು ಮಂತ್ರಃ ಪಂಚಾಕ್ಷರೋ ಮಹಾನ್ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣಾದಿ ದೇವೇಷು ಯಥಾ ಶಂಭುಮಹತ್ತರೈಃ 8-4</p>	<p>ಅಶೇಷಜಗತಾಂ ಹೇತುಃ ಪರಮಾತ್ಮಾ ಮಹೇಶ್ವರಃ ತಸ್ಯ ವಾಚಕಮಂತ್ರೋಯಮ್ ಸರ್ವಮಂತ್ರೈಕ ಕಾರಣಮ್ 8-5 ತಸ್ಯಾಭಿಧಾನಮಂತ್ರೋಯಮ್ ಅಭಿಧೇಯಶ್ಚ ಸ ಸ್ವತಃ ಅಭಿಧಾನಾಭಿಧೇಯತಾತ್ ಮಂತ್ರಾತ್ ಸಿದ್ಧಃ ಪರಃ ಶಿವಃ 8-6</p>	<p>ನಮಃ ಶಭೂ ವದೇತ್ ಪೂರ್ವಮ್ ಶಿವಾಯೀತಿ ತತಃ ಪರಮ್ ಮಂತ್ರಃ ಪಂಚಾಕ್ಷರೋ ಹ್ಯೇಷ ಸರ್ವಶ್ರುತಿ ಶಿರೋಗತಃ 8-7 ಅದಿತಃ ಪರಿಶುದ್ಧತಾತ್ ಮಲತ್ರಯ ವಿರೋಗತಃ ಶಿವ ಇತ್ಯುಚ್ಯತೇ ಶಂಭುಃ ಯಥಾ ಶಂಭುಮಹತ್ತರೈಃ 8-8</p>
<p>ಅನ್ಯ ದತ್ತಾದ ಶೇಷಾಣಾಮ್ ಮಂಗಲಾನಾಂ ವಿಶೇಷತಃ ಶಿವಶಬ್ದಾಭಿ ಧೇಯೋ ಹಿ ದೇವದೇವ ಸ್ತ್ರಿಯಂಬಕಃ 8-9 ಶಿವ ಇತ್ಯಕ್ಷರಂ ದ್ವಂದ್ವಮ್ ಪರಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಕಾಶಕಮ್ ಮುಖ್ಯವತ್ತ್ವಾ ತದನ್ಯೇಷಾಮ್ ಶಬ್ದಾನಾಂ ಗುಣವೃತ್ತಯಃ 8-10</p>	<p>ತಸ್ಯಾನ್ಯುಖ್ಯತರಂ ನಾಮ ಶಿವ ಇತ್ಯಕ್ಷರಂ ದ್ವಂದ್ವಮ್ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ರೂಪಸ್ಯ ಶಂಭೋ ರಮಿತ ತೇಜಸಃ ಏತನ್ನಾಮಾವಲಂಬೇನ ಮಂತ್ರಃ ಪಂಚಾಕ್ಷರಃ ಸ್ವತಃ 8-11 ಯಸ್ಯಾದತಃ ಸದಾ ಜಪ್ಯೋ ಮೋಕ್ಷಾಂತರಾಕ್ಷಿ ಧಾರದಾತ್ 8-12</p>	<p>ಯಥಾಸಾದಿಮರ್ಹಾದೇವಃ ಸಿದ್ಧಃ ಸಂಸಾರಮೋಚಕಃ ತಥಾ ಪಂಚಾಕ್ಷರೋ ಮಂತ್ರಃ ಸಂಸಾರ ಕ್ಷಯ ಕಾರಕಃ 8-13 ಪಂಚಭೂತಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಪಂಚ ತನ್ಮಾತ್ರಕಾಣಿ ಚ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಪಂಚಾದಿ ಪಂಚ ಕರ್ಮಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಚ 8-14</p>	<p>ಪಂಚ ಬ್ರಹ್ಮಾಣಿ ಪಂಚಾದಿ ಕೃತ್ಯಾನಿ ಸಹಕಾರಿಣಿಃ ಬೋಧ್ಯಾನಿ ಪಂಚ ಭಿವರ್ಣೇಃ ಪಂಚಾಕ್ಷರಂ ಮಹಾಮನೋಃ 8-15 ಪಂಚಧಾ ಪಂಚಧಾ ಯಾನಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಾನಿ ವಿಶೇಷತಃ ತಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ವಸ್ತುನಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಮಯಾನಿ ಹಿ 8-16</p>
<p>ಓಂಕಾರಪೂರ್ವ ಮಂತ್ರೋಯಮ್ ಪಂಚಾಕ್ಷರಂ ಮಯಃ ಪರಃ ಶೈವಾಗಮೇಷು ವೇದೇಷು ಷಡಕ್ಷರ ಇತಿ ಸ್ವತಃ 8-17 ಮಂತ್ರ ನ್ಯಾಸಾದಿ ಭೂತೇನ ಪ್ರಣವೇನ ಮಹಾಮನೋಃ ಪ್ರಬೋಧ್ಯತೇ ಮಹಾದೇವಃ ಕೇವಲಶ್ಚಿತ್ತಖಾತ್ಯಕಃ 8-18</p>	<p>ಪ್ರಣವನ್ಯೈ ಕವರ್ಣೇನ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರಕಾಶಕೇ ಅದ್ವಿತೀಯಂ ಪರಾನಂದಮ್ ಶಿವಾಖ್ಯಂ ನಿಷ್ಕಂಪಂಚಕಮ್ 8-19 ಪರಮಾತ್ಮಮನುಷ್ಠಯಃ ಸೋಹಂರೂಪಃ ಸನಾತನಃ ಜಾಯತೇ ಹಂಸಯೋರ ಲೋಪಾತ್ ಓಮಿತ್ರೈಕಾಕ್ಷರೋ ಮನುಃ 8-20</p>	<p>ಪ್ರಣವನ್ಯೈವ ಮಂತ್ರೇಣ ಬೋಧ್ಯತೇ ನಿಷ್ಕಲಃ ಶಿವಃ ಪಂಚಾಕ್ಷರೇಣ ಮಂತ್ರೇಣ ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮ ತನುಸ್ತಥಾ 8-21 ನಿಷ್ಕಲಃ ಸಂವಿದಾಕಾರಃ ಸಕಲೋ ವಿಶ್ವಮೂರ್ತಿಃ ಉಭಯಾತ್ಮಾ ಶಿವೋ ಮಂತ್ರೇ ಷಡಕ್ಷರಮಯೇ ಸ್ಥಿತಃ 8-22</p>	<p>ಮೂಲಂ ವಿದ್ಯಾ ಶಿವಃ ಶೈವಂ ಸೂತ್ರಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಂ ಸ್ತಥಾ ಏತಾನಿ ನಾಮಧೇಯಾನಿ ಕೀರ್ತಿತಾನಿ ಮಹಾಮನೋಃ 8-23 ಪಂಚಾಕ್ಷರೀಮಿಮಾಂ ವಿದ್ಯಾಮ್ ಪ್ರಣವೇನ ಷಡಕ್ಷರೀಮ್ ಜಪೇತ್ ಸಮಾಹಿತೋ ಭೂತ್ಯಾ ಶಿವಪೂಜಾಪರಾಯಣಃ 8-24</p>

<p>ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಮತ್ರಯಂ ಕೃತ್ಯಾ ಪ್ರಾಣುಖೋದಮ್ನುಖೋಪಿ ವಾ ಚಿಂತಯನ್ ಹೃದಯಾಂಭೋಜೇ ದೇವದೇವಂ ತ್ರಿಯಂಬಕಮ್ 8-25 ಸರ್ವಾಲಂಕಾರಸಂಯುಕ್ತಮ್ ಸಾಂಬಂ ಚಂದ್ರಾರ್ಧಶೇಖರಮ್ ಜಪದೇವತಾಂ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಮ್ ಶಿವರೂಪಾಮನುಧೀಃ 8-26</p>	<p>ಜಪಸ್ಯ ತ್ರಿವಿಧಃ ಪೋಷೋ ವಾಚಿಕೋಪಾಂಶುಮಾನನಃ ಶ್ರುತಯತೇ ಯಸ್ಯ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯಃ ಯಥಾ ವರ್ಣ ಸಮನ್ವಯಃ 8-27 ವಾಚಿಕಃ ಸ ತು ವಿಷ್ಣಯಃ ಸರ್ವಪಾಪ ಪ್ರಭಂಜನಃ ಈಷತ್ ಸ್ತುತ್ವಾ ಧರ ಪುಟಮ್ ಯೋ ಮಂದಮ್ ಅಭಿದೀಯತೇ 8-28</p>	<p>ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯೈರ ಶ್ರುತಃ ಸೋಯಮ್ ಉಪಾಂಶುಃ ಪರಿತೀರ್ತತಃ ಅಸ್ತುಷ್ಣಾ ಧರಮನ್ವಂದಿ ಷಿಹಾಗ್ರಂ ಯೋಂತ್ರಯಾತ್ಮನಾ ಭಾವ್ಯತೇ ವರ್ಣರೂಪೇಣ ಸಮಾನಸ ಇತಿ ಸ್ವತಃ 8-29 ಯಾವಂತಃ ಕರ್ಮ ಯುಜ್ಜಾದ್ಯಾ ವ್ರತದಾನ ತಪಾಂಸಿ ಚ ಸರ್ವ ತೇ ಜಪಯಿಷ್ಣಸ್ಯ ಕಲಾಂ ನಾರ್ಹಂತಿ ಪೋಡಶೀಮ್ 8-30</p>	<p>ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ ವಾಚಿಕಸ್ತುತತ್ ಜಪಯಿಷ್ಣಸ್ಯ ಕೀರ್ತಿಕಮ್ ತಸ್ಯಾಚ್ಚತುರ್ಜೋಪಾಂಶುಃ ಸಹಸ್ರೋ ಮಾನಸಃ ಸ್ತುತಃ 8-31 ವಾಚಿಕಾತ್ ತದುಪಾಂಶೋಶ್ಚ ಜಪಾದಸ್ಯ ಮಹಾಮನೋಃ ಮಾನಸೋ ಹಿ ಜಪ ಶ್ರೇಷ್ಠೋ ಘೋರಸಂಸಾರನಾಶಕಃ 8-32</p>
<p>ಏತೇಷ್ಯೇತೇನ ವಿಧಿನಾ ಯಥಾಭಾವಂ ಯಥಾಶ್ರಮಮ್ ಜಪೇತ್ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀಮೇತಾಮ್ ವಿದ್ಯಾಂ ಪಾಶಿವಿಮುಕ್ತಯೇ 8-33 ಅನೇನ ಮೂಲಮಂತ್ರೇಣ ಶಿವಲಿಂಗಂ ಪ್ರಪೂಜಯೇತ್ ನಿತ್ಯಂ ನಿಯಮಸಂಪನ್ನಃ ಪ್ರಯತಾತ್ಮಾ ಶಿವಾತ್ಮಕಃ 8-34</p>	<p>ಭಕ್ತ್ಯಾ ಪಂಚಾಕ್ಷರೇಣೈವ ಯಃ ಶಿವಂ ಸತ್ಯದರ್ಶಯೇತ್ ಸೋಪಿ ಗಣೇಶ್ಚೈವಸ್ತಾನಮ್ ಮಂತ್ರನ್ಯಾಸ್ತೈವ ಗೌರವಾತ್ 8-35 ಅಲ್ಪಕ್ಷಾ ವಾಯುಭಿಕ್ಷಾಶ್ಚ ಯೇ ಚಾನ್ಯೇ ವ್ರತ ಕರ್ಮಿಣಃ ತೇಷಾಮೇತ್ಯವ್ರತ್ಯನ್ಯಾಸಿ ಶಿವಲೋಕಸಮಾಗಮಃ 8-36</p>	<p>ತನ್ಮಾತ್ರಪಾಂಸಿ ಯುಜ್ಜಾಶ್ಚ ವ್ರತಾನಿ ನಿಯಮಾಸ್ತಥಾ ಪಂಚಾಕ್ಷರಾರ್ಚನಸ್ತೈತೇ ಕೋಟ್ಯಂಶೇನಾಪಿ ನೋ ಸಮಾಃ 8-37 ಅಶುದ್ಧೋ ವಾ ವಿಶುದ್ಧೋ ವಾ ಸತ್ಯತ್ ಪಂಚಾಕ್ಷರೇಣ ಯಃ ಪೂಜಯೇತ್ ಪತಿತೋ ವಾಪಿ ಮುಚ್ಯತೇ ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ 8-38</p>	<p>ಸತ್ಯಯುಜ್ಜಾರಮಾತ್ರೇಣ ಪಂಚಾಕ್ಷರಮಹಾಮನೋಃ ಸರ್ವಪಾಪಮಿ ಜಂತೂನಾಮ್ ಸರ್ವಪಾಪಕ್ಷಯೋ ಭವೇತ್ 8-39 ಅನ್ಯೈಃ ಬಹವೋ ಮಂತ್ರಾ ವಿದ್ಯಂತೇ ಸಕಲಗಮೇ ಭೂಯೋ ಭೂಯಃ ಸಮಭ್ಯಾಸಾತ್ ಪುರುಷಾರ್ಥಪ್ರಯಾಯಿನಃ 8-40</p>
<p>ಏಷ ಮಂತ್ರೋ ಮಹಾಶಕ್ತಿಃ ಈಶ್ವರಪ್ರತಿಪಾದಕಃ ಸತ್ಯಯುಜ್ಜಾರಣಾದೇವ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಪ್ರದಾಯಕಃ 8-41 ಪಂಚಾಕ್ಷರೀಂ ಸಮುಚ್ಚಾರ್ಯ ಪುಷ್ಪಂ ಲಿಂಗೇ ವಿನಿಕ್ಷಿಪೇತ್ ಯಸ್ಯಸ್ಯ ವಾಜವೇಯಾನಾಮ್ ಸಹಸ್ರಫಲಮಿಷ್ಯತೇ 8-42</p>	<p>ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಂ ತ್ರಯೋ ವೇದಾ ಯುಜ್ಜಾಶ್ಚ ಬಹುದಕ್ಷಿಣಾಃ ಪಂಚಾಕ್ಷರಜಪಸ್ತೈತೇ ಕೋಟ್ಯಂಶೇನಾಪಿ ನೋ ಸಮಾಃ 8-43 ಪುರಾ ಸಾನಂದಯೋಗೀಂದ್ರಃ ಶಿವಜ್ಞಾನಪರಾಯಣಃ ಪಂಚಾಕ್ಷರಂ ಸಮುಚ್ಚಾರ್ಯ ನಾರಕಾನುದತಾರಯತ್ 8-44</p>	<p>ಸಿದ್ಧ್ಯಾ ಪಂಚಾಕ್ಷರಸ್ಯಾಸ್ತು ಶತಾನಂದಃ ಪುರಾ ಮುನಿಃ ಸರಕಂ ಸ್ವರ್ಗಮರಣೀಶ್ ಸಂಗಿರನ್ಯಾಪಿ ಪಾಪಿನಃ 8-45 ಉಪಮನ್ಯುಃ ಪುರಾ ಯೋಗೀ ಮಂತ್ರೇಣಾನೇನ ಸಿದ್ಧಿಮಾನ್ ಲಭುವಾನ್ ಪರಮೇಶಾನಾತ್ ಶೈವಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರವಕ್ತೃತಾಮ್ 8-46</p>	<p>ವಸಿಷ್ಠವಾಮದೇವಾದ್ಯಾ ಮನಯೋ ಮುಕ್ತಕಿರ್ಮಿಷಾಃ ಮಂತ್ರೇಣಾನೇನ ಸಂಸಿದ್ಧಾ ಮಹಾತಪಸ್ವಿನೋಭವನ್ 8-47 ಬ್ರಹ್ಮಾದಿನಾಂ ಚ ದೇವಾನಾಮ್ ಜಗತ್ಪ್ರಾಣಾ ದಿಕರ್ಮಣಿ ಮಂತ್ರನ್ಯಾಸ್ತೈವ ಮಾಹಾತ್ಮಾತ್ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮುಪಜಾಯತೇ 8-48</p>

ಇತಿ ಭಸ್ವದಾರಣಸ್ಥಲಂ ಅಥ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಧಾರಣ ಸ್ಥಲಮ್

<p>ಭಸ್ವನಾ ವಿಹಿತಸ್ತಾನಃ ತ್ರಿಮಂದ್ರಾಂಕಿತಮಸ್ತಕಃ ಶಿವಾರ್ಚನಪರೋ ನಿತ್ಯಮ್ ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಪಿ ಧಾರಯೇತ್ 7-46</p>	<p>#ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಧಾರಣ ದೇವ ಮುಚ್ಯಂತೇ ಸರ್ವಪಾತಕೈಃ ದುಷ್ಪ ಚಿತ್ತಾ ರುರಾಚಾರಾ ದುಷ್ಪಜ್ಞಾ ಅಪಿ ಮಾನವಾಃ 7-47</p>	<p>ಪುರಾ ತ್ರಿಪುರಂಸಂತಾರೇ ತ್ರಿನೇತ್ರೋ ಜಗತಾಂ ಪತಿಃ ಉದಪಶ್ಯತಾ ಪುರಾಂ ಯೋಗಮ್ ಉನೀತ್ರಿತ ವಿಲೋಚನಃ 7-48</p>	<p>#ನಿವೇತುಸ್ತಸ್ಯ ನೇತ್ರೇಭ್ಯೋ ಬಹವೋ ಜಲವಿಂದವಃ ತೇಭ್ಯೋ ಜಾತಾ ಹಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಾಃ ರುದ್ರಾಕ್ಷಾ ಇತಿ ಕೀರ್ತಿತಾಃ 7-49</p>
<p>ರುದ್ರನೇತ್ರಸಮುತ್ಪನ್ನಾ ರುದ್ರಾಕ್ಷಾ ಲೋಕ ಪಾವನಾಃ ಅಷ್ಟತ್ರಿಂಶತ್ ಪ್ರಭೇದೇನ ಭವಂತ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ ಭೇದತಃ 7-50</p>	<p>#ನೇತ್ರಾತ್ ಸೂರ್ಯಾತ್ಮನಃ ಶಂಭೋಃ ಕಪಿಲಾ ದ್ವಾದಶೋದಿತಾಃ ಶೈಲತಾಃ ಷೋಡಶ ಸಂಜಾತಾಃ ಸೋಮ ರೂಪಾದ್ವಿಲೋಚನಾತ್ 7-51</p>	<p>ಕೃಷ್ಣಾ ದಶ ವಿಧಾ ಜಾತಾ ವಹ್ನಿರೂಪಾದ್ವಿಲೋಚನಾತ್ ಏವಮುತ್ಪತ್ತಿ ಭೇದೇನ ರುದ್ರಾಕ್ಷಾ ಬಹುಧಾ ಸ್ವತಃ 7-52</p>	<p>#ಅಭೈದ್ರಂ ಕನಕಪ್ರಭಾಮ್ ಅನನ್ಯ ದೃತಮುಕ್ತಮಮ್ ರುದ್ರಾಕ್ಷಂ ಧಾರಯೇತ್ ಪ್ರಾಜ್ಞಃ ಶಿವಪೂಜಾ ಪರಾಯಣಃ 7-53</p>
<p>ಯಥಾಸ್ತಾನಂ ಯಥಾವಶ್ಯಮ್ ಯಥಾಯೋಗಂ ಯಥಾವಿಧಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಂ ವಕ್ಷ್ಯೇ ರುದ್ರಸಾಯುಜ್ಯಸಿದ್ಧಯೇ 7-54</p>	<p>#ಶಿಖಾಯಾಮೇಕ ಮೇಶಾನ್ಯಮ್ ರುದ್ರಾಕ್ಷಂ ಧಾರಯೇದ್ ಬುಧಃ ದ್ವಿತ್ರಿಧಾ ದಶಪತ್ರಾಣಿ ಶಿರಸಿ ತ್ರೀಣಿ ಧಾರಯೇತ್ 7-55</p>	<p>ಷಟ್ಪಂಚ ಧಾರಯೇನ್ಮೂರ್ಧ್ನಿ ನಿತ್ಯಮೇಕಾ ದಶಾನನಾನ್ ದಶಪತ್ರ ಪಂಚಪತ್ರಾನ್ ಷಟ್ ಷಟ್ಪದ್ಯಯೇ ವಹೇತ್ 7-56</p>	<p>#ಷಡಷ್ಟವದನಾನ್ ಕಂಠೇ ದ್ವಾತ್ರಿಂಶದ್ಧಾರಯೇತ್ ಸದಾ ಪಂಚಾಶದ್ಧಾರಯೇದ್ ವಿದ್ಯಾನ್ ಚತುರ್ವಕ್ತ್ರಾಣಿ ವಕ್ಷ್ಯಸಿ 7-57</p>

<p>ತ್ರಯೋದಶಮುಖಾನ್ ಬಾಹ್ಯೋಃ ಧರೇತ್ ಷೋಡಶ ಷೋಡಶ ಪ್ರತ್ಯೇಕಂ ದ್ವಾದಶ ವಹೇತ್ ನವಾಸ್ಯಾನ್ ಮಣಿಬಂಧಯೋಃ 7-58</p>	<p>ಚತುರ್ದಶಮುಖಂ ಯುಜ್ಜ- ನೂತ್ರಮಷ್ಟೋತ್ತರಂ ಶತಮ್ ಧಾರಯೇತ್ ಸರ್ವಕಾಲಂ ತು ರುದ್ರಾಕ್ಷಂ ಶಿವಪೂಜಕಃ 7-59</p>	<p>ಏವಂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರೀ ಯಃ ಸರ್ವಕಾಲೇ ತು ವರ್ತತೇ ತಸ್ಯ ಪಾಪಕಥಾ ನಾಸ್ತಿ ಮೂಢಸ್ಯಾಪಿ ನ ಸಂಶಯಃ 7-60</p>	<p>#ಬ್ರಹ್ಮಹಾ ಮದ್ಯಪಾಯೀ ಚ ಸ್ವರ್ಣಕುಂದ ಗುರುತ್ವೈ ಗಃ ಮಾತೃಹಾ ಪಿತೃಹಾ ಪೃಥ್ವಿಭೂತಾ ಕೃತಘಾತಕಃ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಾದೇವ ಮುಚ್ಯತೇ ಸರ್ವಪಾತಕೈಃ 7-61</p>
<p>ದರ್ಶನಾತ್ ಸ್ವರ್ಶನಾಚ್ಚೈವ ಸ್ವರ್ಣಾದಪಿ ಪೂಜನಾತ್ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಧಾರಣಾ ಲೋಕೇ ಮುಚ್ಯಂತೇ ಪಾತಕೈರ್ಜನಾಃ 7-62</p>	<p>#ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋ ವಾಂತ್ಯುಜೋ ವಾಪಿ ಮೂರ್ಖೋ ವಾ ಪಂಡಿತೋಪಿ ವಾ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಧಾರಣಾ ದೇವ ಮುಚ್ಯತೇ ಸರ್ವ ಪಾತಕೈಃ 7-63</p>	<p>ಗವಾಂ ಕೋಟಿಪ್ರದಾನಸ್ಯ ಯತ್ಕಲಂ ಭುವಿ ಲಭ್ಯತೇ ತತ್ಕಲಂ ಲಭತೇ ಮತ್ಕೋಃ ನಿತ್ಯಂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಾತ್ 7-64</p>	<p>#ಮೃತ್ಯುಕಾಲೇ ತು ರುದ್ರಾಕ್ಷಮ್ ನಿಕ್ಷೇದ್ಯ ಸಹ ವಾರಿಣಾ ಯಃಪಿಚ್ಚಿಂತಯನ್ ರುದ್ರಮ್ ರುದ್ರಲೋಕಂ ನ ಗಚ್ಛತಿ 7-65</p>
<p>ಭಸ್ಮೋದ್ಧಾರಿತ ಸರ್ವಾಂಗಾಃ ಧೃತ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಾಲಿಕಾಃ ಯೇ ಭವಂತಿ ಮಹಾತ್ಮಾನಃ ತೇ ರುದ್ರಾ ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ 7-66</p>	<p>#ನಿತ್ಯಾನಿ ಕಾಮ್ಯಾನಿ ನಿಮಿತ್ತಜಾನಿ ಕರ್ಮಾಣಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಸದಾಪಿ ಕುರ್ವನ್ ಯೋಭಸ್ಮ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧರೋ ಯದಿ ಸ್ಯಾದ್ ದ್ವಿಜೋ ನ ತಸ್ಯಾಸ್ತಿ ಫಲೋಪಪತ್ತಿಃ 7-67</p>	<p>ಸರ್ವಮ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಸಂಗತೇಷು ನಿತ್ಯಂ ಸದಾಚಾರ ಪರಾಯಣೇಷು ಶ್ರುತಿಸ್ತುತಿ ಭ್ಯಾಮಿಹ ಚೋದ್ಯಮಾನೋ ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧರಃ ಸಮಾನಃ 7-68</p>	<p>ಇತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣ ಸ್ಥಲ</p>

1. ಶ್ರೀ (ಮಂಗಳಕರವೂ, ಸಂಪ್ರದಾಯಕವೂ ಆದ) ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಪವಿತ್ರನಾದ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಧಾರಿಯು ಶಿವತತ್ತ್ವವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು (ಮಂತ್ರವನ್ನು) ಜಪಿಸಬೇಕು.
3. ಜಗತ್ತಿಗೆ ಮೂಲ ಕಾರಣನಾದ ಶಿವನನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಬಳಿಕ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇವರುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಹೇಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀ ಮಂತ್ರವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಬಳಿಕ ಮಂತ್ರಾಂತರಗಳನ್ನು (ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು) ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಏನು ಫಲ?
5. ಸಕಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನಾದ ಮಹೇಶ್ವರನು ಹೇತು (ಕಾರಣ)ವಾಗಿರುವಂತೆ ಅವನ ವಾಚಕ ಮಂತ್ರವಾದ ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವು ಎಲ್ಲ ಮಂತ್ರಗಳಿಗೆ ಮೂಲಕಾರಣವಾಗಿದೆ.
7. ಆದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ (ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ) ಮಲತ್ರಯಗಳ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಸದಾ ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿರುವ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಘನ (ಸ್ವರೂಪ)ನು, ಪ್ರಭುವಾದ (ಸ್ವತಂತ್ರನೂ ಆದ) ಶಂಭುವೇ ಶಿವನೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ.
9. ಶಿವ ಎಂಬ ಎರಡು ಅಕ್ಷರಗಳು ಮುಖ್ಯವೃತ್ತಿಯಿಂದ (ಸಾಕ್ಷಾತ್) ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರಕಾಶಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. (ಪರಶಿವ ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿಸುವಂತಹುಗಳಾಗಿವೆ). ಶಿವನ (ಉಳಿದ ನೀಲಕಂಠ, ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಮುಂತಾದ) ಉಳಿದ ನಾಮಗಳು ಅವನ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದರ ಮೂಲಕ ಅವನನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ.
11. ಶಿವನಾಮದಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದರಿಂದ ಮೋಕ್ಷಾಪೇಕ್ಷಿಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಬೇಕು. ಅನಾದಿಯಾದ ಮಹಾದೇವನು ಸಂಸಾರ ಮೋಚಕನೆಂದು (ಸಂಸಾರದಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುವನೆಂದು) ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವಂತೆ ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವು ಸಂಸಾರ ಕ್ಷಯಕಾರಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ (ಸಂಸಾರವನ್ನು ಕ್ಷಯಿಸುವಂತಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ).

2. ಶಿವತತ್ತ್ವಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪರ(ಶ್ರೇಷ್ಠ)ವಾದ ಬೇರೊಂದು ಮಹತ್ತರ (ಮಹಿಮಾನ್ವಿತ)ವಾದ ತತ್ತ್ವವು ಹೇಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀ ಮಂತ್ರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಹತ್ತರವಾದ ಬೇರೊಂದು ಮಂತ್ರವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ.
4. ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದ ದೇವರುಗಳಲ್ಲಿ ಶಂಭುವು ಹೇಗೆ ಮಹತ್ತರ (ಸರ್ವೋತ್ತಮ)ನಾಗಿರುವನೋ ಅದರಂತೆ ಸಪ್ತಕೋಟಿ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮವಾಗಿದೆ.
6. ನಮಃ ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ (ಮೊದಲು) ಹೇಳಬೇಕು. ಅನಂತರ ಶಿವಾಯ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. (ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಇದುವೇ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವು). ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವು ಸಕಲ ಶ್ರುತಿ(ವೇದ)ಗಳ ಶಿಖಾಮಣಿಯಾಗಿದೆ.
8. ಅಶೇಷಗಳಿಗೆ (ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯಗಳಿಗೆ) ಆಸ್ವದನಾಗಿರುವ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಮಂಗಳಗಳಿಗೂ ಆಶ್ರಯನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ತ್ರಿಯಂಬಕನು (ಮುಕ್ತಣ್ಣನು) ಆದ, ದೇವಾದಿದೇವನಾದ ಮಹಾದೇವನು ಶಿವ ಶಬ್ದದಿಂದ ಅಭಿಧೇಯನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. (ಶಿವನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ).
10. ಅಪರಿಮಿತ ತೇಜಸ್ವಿಯೂ, ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪನೂ ಆದ ಶಂಭುವಿಗೆ ಶಿವನೆಂಬ ಎರಡು ಅಕ್ಷರಗಳು ಮುಖ್ಯವಾದ ನಾಮಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಶಿವನೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿಯೇ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.
12. ಪಂಚಮಹಾಭೂತಗಳು (ಪೃಥ್ವಿ, ಅಪ್ಪು, ತೇಜ, ವಾಯು, ಆಕಾಶ), ಪಂಚತನ್ಮಾತ್ರಗಳು (ಗಂಧ, ರಸ, ರೂಪ, ಸ್ಪರ್ಶ, ಶಬ್ದ), ಪಂಚಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳು (ಘ್ರಾಣ, ರಸನ, ಚಕ್ಷು, ಚರ್ಮ, ಶ್ರೋತ್ರ), ಪಂಚ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳು (ಪಾಯು, ಉಪಸ್ಥ, ಪಾದ, ಪಾಣಿ, ವಾಕ್), ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮರು (ಈಶಾನ, ತತ್ಪುರುಷ, ಅಘೋರ, ವಾಮದೇವ, ಸದ್ಯೋಜಾತ) ಮತ್ತು ಪಂಚಕೃತ್ಯಗಳು (ಅನುಗ್ರಹ, ತಿರೋಧಾನ, ಲಯ, ಸ್ಥಿತಿ, ಸೃಷ್ಟಿ) - ಇವೆಲ್ಲವುಗಳು

	ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರದ ಪಂಚವರ್ಣಗಳಿಂದ ಬೋಧ್ಯಗಳಾಗಿವೆ (ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಎಂಬ ಪಂಚಾಕ್ಷರಗಳೇ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಮೂಲ ಕಾರಣ).
13. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಐದು ಐದರ ಗುಂಪುಗಳಾಗಿರುವ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಮಯಗಳೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ (ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರದಿಂದಲೇ ಪ್ರಾದುರ್ಭವಿಸಿರುತ್ತವೆ).	17. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರವು ಓಂಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡಾಗ ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಶೈವಾಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಷಡಕ್ಷರ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.
18. ಷಡಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರದ ಅಕ್ಷರಗಳು ಇರಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನ ಅಕ್ಷರವಾದ ಪ್ರಣವವೇ (ಓಂಕಾರವೇ) ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪನಾದ ಕೇವಲ ಮಹಾದೇವನನ್ನೇ ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ.	19. ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ (ಒಂದೇ ಒಂದಾದ) ಪರಮಾನಂದ ಸ್ವರೂಪವು ನಿಷ್ಪ್ರಪಂಚಕವು (ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಭೇದ ಶೂನ್ಯವು) ಆದ ಶಿವನೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಪರಬ್ರಹ್ಮವು ಪ್ರಣವವೊಂದರಿಂದಲೇ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತದೆ.
20. ಸೋಹಂ ಎಂಬುವುದು ಶಿವ-ಜೀವರ ಅಭೇದವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಪರಮಾತ್ಮ ರೂಪವಾದ ಮಂತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಸನಾತನ (ನಿತ್ಯ)ವಾದುದು ಆಗಿದೆ. ಈ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿಯ ಹಕಾರ ಮತ್ತು ಸಕಾರಗಳು ಲೋಪವಾದಾಗ ಓಂಕಾರವೆಂಬ ಏಕಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ.	21. ಈ ಪ್ರಣವ (ಓಂಕಾರ) ಮಂತ್ರದಿಂದ ನಿಷ್ಕಲನಾದ ಶಿವನು ಬೋಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಅದರಂತೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಶಿವನ ಸದ್ಯೋಜಾತಾದಿ ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪವು ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.
22. ನಿಷ್ಕಲನಾದ ಶಿವನು ಸಂವಿತ್ (ಜ್ಞಾನ, ಪ್ರಜ್ಞಾ) ಸ್ವರೂಪನು ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಸಕಲನಾದ ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮನು ವಿಶ್ವ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಷಡಕ್ಷರ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಶಿವನ ಉಭಯ ರೂಪಗಳು (ನಿಷ್ಕಲ, ಸಕಲ ಸ್ವರೂಪಗಳು, ನಿರಾಕಾರ, ಸಾಕಾರ) ನಿರೂಪಿತವಾಗುತ್ತವೆ.	24. ಈ ಮಹಾಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಮೂಲಮಂತ್ರ, ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರ, ಶಿವಮಂತ್ರ, ಶೈವಸೂತ್ರ ಮಂತ್ರ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಕ್ಷರಮಂತ್ರ ಎಂಬುದಾಗಿ ಐದು ಹೆಸರುಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ (ಪ್ರಪಂಚದ ಮೂಲ ಕಾರಣವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮೂಲಮಂತ್ರ, ಈ ಮಂತ್ರದ ಜಪದಿಂದ ಶಿವ-ಜೀವೈಕ್ಯ ವಿದ್ಯೆಯು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರ, ಸರ್ವರಿಗೂ ಮಂಗಲವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಶಿವಮಂತ್ರ, ಶಿವನ ಸಂಬಂಧಿಯಾದ ಸರ್ವ ವಿಷಯಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೂತ್ರರೂಪವಾಗಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಶೈವಸೂತ್ರ ಮಂತ್ರ, ಐದು ಅಕ್ಷರಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರ).
26. ಶಿವಪೂಜಾ ಪರಾಯಣನಾದ (ಶಿವಪೂಜಾನಿಷ್ಠನಾದ)ವನು ಪ್ರಣವದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವನ್ನು (ಷಡಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವನ್ನು) ಸಮಾಧಾನಚಿತ್ತನಾಗಿ ಜಪವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. (ಶಿವಪೂಜಾನಿರತನಾದವನು) ಪೂರ್ವ ಇಲ್ಲವೇ ಉತ್ತರಮುಖವಾಗಿ ಕುಳಿತು, ಮೂರು ಸಾರಿ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅಮೇಲೆ ತನ್ನ ಹೃದಯ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾಲಂಕಾರಯುಕ್ತನಾದ ಸಾಂಬ	29 ಜಪವು ವಾಚಿಕ, ಉಪಾಂಶು ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕವೆಂಬುದಾಗಿ ಮೂರು ವಿಧವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸಮೀಪದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮಂತ್ರದ ಅಕ್ಷರಗಳು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದು ವಾಚಿಕ ಜಪವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು ಸರ್ವಪಾಪ ನಾಶಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎರಡೂ ತುಟಿಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ ಸಮೀಪದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಕೇಳದ ಹಾಗೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಜಪವೇ ಉಪಾಂಶು ಜಪವೆಂದು ಕೀರ್ತಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ತುಟಿ

<p>(ಉಮಾಸಮೇತ)ನಾದ, ಚಂದ್ರಧರನಾದ, ಮುಕ್ತಾಣ್ಣನಾದ, ಮಂಗಲಸ್ವರೂಪನಾದ, ದೇವದೇವನಾದ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಅನನ್ಯವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಈ ಷಡಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಬೇಕು.</p>	<p>ಹಾಗೂ ನಾಲಿಗೆಯ ತುದಿಯನ್ನು ಸ್ಪಂದಿಸದೆ (ಅಲ್ಲಾಡಿಸದೆ) ತನ್ನೊಳಗೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಂತ್ರಾಕ್ಷರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸುವುದೇ ಮಾನಸಿಕ ಜಪವು.</p>
<p>30. ವ್ರತ, ದಾನ ಮತ್ತು ತಪಸ್ಸುಗಳೆಂಬ ಎಷ್ಟು ಕರ್ಮಯಜ್ಞಗಳಿರುವುವೋ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಜಪಯಜ್ಞದ ಷೋಡಶಭಾಗಕ್ಕೂ ಸಮಾನವಾಗಲಾರದು (16ನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕೂ ಸಮನಾಗುವುದಿಲ್ಲ).</p>	<p>31. ವಾಚಿಕ ಜಪಯಜ್ಞದ ಮಹಾತ್ಮ್ಯವು ಮೊದಲು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ವಾಚಿಕ ಜಪದ ನೂರುಪಾಲು ಹೆಚ್ಚು ಫಲದಾಯಕವಾದದ್ದು ಉಪಾಂಶು ಜಪವು. ಇನ್ನು ಸಾವಿರ ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚು ಫಲದಾಯಕವಾದದ್ದು ಮಾನಸಿಕ ಜಪವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.</p>
<p>32. (ಷಡಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರದ) ವಾಚಿಕ ಜಪ ಮತ್ತು ಉಪಾಂಶು ಜಪಕ್ಕಿಂತಲೂ ಘೋರ ಸಂಸಾರನಾಶಕವಾದ ಮಾನಸಿಕ ಜಪವೇ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು.</p>	<p>33. ಈ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ವಿಧಿಯಿಂದ ಭಾವಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ಪಾಶದ ವಿಮುಕ್ತಿಗಾಗಿ (ಮಲ, ಮಾಯಾ, ಕರ್ಮಪಾಶಗಳ ನಿವೃತ್ತಿಗಾಗಿ) ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು (ಮಂತ್ರವನ್ನು) ಜಪಿಸಬೇಕು.</p>
<p>34. ನಿಯಮ ಸಂಪನ್ನನಾಗಿ (ಯಮ ನಿಯಮಾದಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ), ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಶಿವಭಾವಸಂಪನ್ನನಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಪೂರ್ವಕ ಈ ಮೂಲಮಂತ್ರದಿಂದ (ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರದಿಂದ) ತನ್ನ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು (ಇಷ್ಟಲಿಂಗವನ್ನು) ಪೂಜಿಸಬೇಕು.</p>	<p>35. ಭಕ್ತಿಯುತನಾಗಿ ಯಾರು ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರದಿಂದಲೇ ಶಿವನನ್ನು (ಇಷ್ಟಲಿಂಗವನ್ನು) ಒಂದು ಬಾರಿಯಾದರೂ ಪೂಜಿಸುವರೋ ಅವರು ಈ ಮಂತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಶಿವಲೋಕವನ್ನು ಹೊಂದುವರು.</p>
<p>36. ಅಬ್ಬಕ್ಷಾ (ಜಲಹಾರಿಗಳಾಗಿ), ವಾಯು ಆಹಾರಿಗಳಾಗಿ ಯಾರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವ್ರತಗಳಿಂದ (ಕೃಚ್ಛ ಚಾಂದ್ರಾಯಣಾದಿ ವ್ರತಗಳಿಂದ) ಕೃಶಗೊಂಡವರಿಗೆ ಅವರ ಆ ವ್ರತಗಳಿಂದ ಶಿವಲೋಕ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.</p>	<p>37. ಆದ್ದರಿಂದ ತಪಸ್ಸು, ಯಜ್ಞ, ವ್ರತ ಹಾಗೂ ನಿಯಮಾದಿಗಳ ಫಲಗಳು ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರದಿಂದ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದ ಫಲದ ಕೋಟಿಯ ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸಮವಾಗಲಾರದು.</p>
<p>38. ಅಶುದ್ಧನೇ ಆಗಿರಲಿ, ಪರಿಶುದ್ಧನೇ ಆಗಿರಲಿ ವ್ರತಭ್ರಷ್ಟನಾದ ಪತಿತನೇ ಆಗಿರಲಿ, ಒಂದು ಸಾರಿ ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಾ ಶಿವಲಿಂಗ (ಇಷ್ಟಲಿಂಗ)ವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರೆ ಅವನು ಮುಕ್ತನಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.</p>	<p>39. ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರವನ್ನು ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಾರಿ ಉಚ್ಚರಿಸಿದರೂ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳ ಎಲ್ಲ ವಿಧ ಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ.</p>
<p>40. ಸಕಲ ಶಿವಾಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಕಾರದ ಅನೇಕ ಮಂತ್ರಗಳು ಇವೆ. ಅವುಗಳು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಜಪಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಪುರುಷಾರ್ಥ (ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ, ಮೋಕ್ಷ)ಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಂತಹುಗಳಾಗಿವೆ.</p>	<p>41. ಈಶ್ವರನನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ (ಈಶ್ವರ ರೂಪವನ್ನು ಹೇಳುವ) ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರವು ಮಹಾಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾದುದಾಗಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಉಚ್ಚರಿಸಿದರೂ ಸಕಲ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಂತಹುದಾಗಿದೆ.</p>
<p>42. ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾ ಒಂದು ಪುಷ್ಪವನ್ನು ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದರೆ ವಾಜಪೇಯಿ ಯಾಗದ ಸಾವಿರ ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚು ಫಲವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.</p>	<p>43. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಮಾಡುವ ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರ ಯಾಗ, ಮೂರು ವೇದಗಳ ಅಧ್ಯಯನ, ಬಹುದಕ್ಷಿಣೆಯುಳ್ಳ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಠೋಮಾದಿ ಯಾಗಗಳ ಫಲಗಳು ಪಂಚಾಕ್ಷರೀ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ಫಲದ ಕೋಟಿಯ ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕೂ ಸಮವಾಗಲಾರವು.</p>

<p>44. ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಪರಾಯಣನಾದ (ಶಿವಜ್ಞಾನ ನಿಷ್ಠನಾದ) ಸಾನಂದನೆಂಬ ಯೋಗಿವರ್ಯನು ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿ ನರಕದಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದನು.</p>	<p>45. ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶತಾನಂದನೆಂಬ ಮುನಿಯು ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರಮಂತ್ರದ ಸಿದ್ಧಿಯಿಂದ ಸಂಗಿರನೆಂಬ ಪಾಪಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ನರಕವನ್ನೇ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು.</p>
<p>46. ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರದಿಂದ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಉಪಮನ್ಯು ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಯೋಗಿಯು ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿವನಿಂದ ಶೈವಶಾಸ್ತ್ರದ ಆಚಾರ್ಯ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡನು.</p>	<p>47. ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರದ ಜಪದಿಂದ ವಸಿಷ್ಠ ವಾಮದೇವಾದಿ ಮುನಿಗಳು ಪಾಪಮುಕ್ತರಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡರಲ್ಲದೆ ಮಹಾತೇಜಸ್ವಿಗಳೂ (ಶಾಪಾನುಗ್ರಹ ಸಮರ್ಥರೂ) ಆಗಿದ್ದರು.</p>
<p>48. ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರದ ಜಪದ ಮಹಾತ್ಮ್ಯದಿಂದ ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಸಂಹಾರ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥರಾಗುತ್ತಾರೆ.</p>	<p>49. ಇಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಯಾವ ಮಹಾತ್ಮನು ದೇವನಾದ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಣವಾಕ್ಷರವೇ ಮೊದಲುಳ್ಳ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರವನ್ನು (ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಮಂತ್ರವನ್ನು) ಜಪಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅವನು ದುರಿತ (ಪಾಪ)ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿ ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇತಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀಜಪಸ್ಥಲಂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀಜಪಸ್ಥಲವು ಮುಗಿಯಿತು.</p>